UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alta., Canada
Phone 422-5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата в Канаді — $6.00
Окреме число: 20 центів
Поза Канадою: $7.50
Зміна адреси: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

26 ЛИПНЯ
Число No 30
Тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLV VOL. XLV
JULY 26, 1973

НЕ ГОДЯТЬСЯ З ПОЛІТИКОЮ ВАТИКАНУ

Американський щоденник „Ню Йорк Таймс" з 5-го липня надрукував статтю свого римського кореспондента п. Гофмана, в якій Гофман пише, що консервативні круги Католицької Церкви занепокоєні прихильним наставленням Ватикану до комунізму, що виявляється хочби в таких твердженнях, що навчання китайського комуністичного провідника Мао Цзе-дуна відзеркалює християнські вартості та що в світі є нахил до „якоїсь форми соціялізму". Гофман пише, що таке наставлення Ватикану викликало різку критику видатних католицьких провідників у СССР та сателітних державах.

В своїй статті Гофман пише, що звільнення угорського кардинала Й. Міндсенті та голови Української Католицької Церкви Йосифа Сліпого, було наслідком політики відпружен ня між Ватиканом та ССCP, що її започаткував Папа Іван XXIII, а тепер продовжує Папа Павло VI.

Наслідком того, Ватикан навіть запрошено брати участь в конференції безпеки, що відбувалася в столиці Фінляндії Гельсінкі, а яку в основі, підготовив СССР.

Ватикан зумів наладнати приязні відносини з комуністичними урядами в Польщі, Кубі та в Югославії. Лише комуністичний Китай та Альбанія не хочуть нав'язувати з Ватиканом дипломатичних зв'язків.

100-річчя з участю королеви Єлисавети

Англійська королева Єлисавета та її чоловік, князь Филип, відвідали протягом 11-ти днів чотири канадські провінції: Острів Принса Едварда, Онтаріо, Саскачеван та Алберту.

На Острові Принса Едварда королева взяла участь у святкуваннях сторіччя провінції Острова Принса Едварда.

Звідси королева полетіла літаком до столиці Саскачевану Ріджайни, де взяла участь в урочистому відзначенні 100-річчя Королівської Кінної Поліції АрСіЕмПі, а відтак прибула до Калгарі, де відкрила славну калгарську виставу „Стемпід", де з нагоди 100-річчя пописувалися кіннотчики АрСіЕмПі.

Хоч Калгарі старалися використати побут королеви для роблення розголосу для свого „Стемпіду", то бажаного числа відвідувачів „Стемпіду" — одного мільйона — таки не досягли. Не достало до мільйона прибл. 6,000 відвідувачів.

Королеву вітали скрізь дуже щиро й зі захопленням. На її честь влаштовували концерти й пописи мистецьких ансамблів. З нагоди короткого побуту в Тандер Бей, перед королевою виступив м.ін. теж український танцювальний ансамбль з Тандер Бей.

Конвенція партії НДП

ПОГРОЖУЮТЬ, ЩО ПОВАЛЯТЬ ЛІБЕРАЛЬНИЙ УРЯД

У Ванкувері відбулася минулого тижня всеканадська конвенція Нової Демократичної Партії (НДП) при участи поверх 1,000 делеґатів із цілої Канади.

Деякі делеґати критикували провідника партії Д. Луїса за те, що федеральні посли НДП піддержують в парляменті політику лібералів, яка часто йде в розріз із прицапами партії НДП. Зокрема висували за міт, що посли партії НДП голосували враз із ліберальними послами за законом, який йде на руку великим корпораціям. Луїс заповів, що партія НДП тепер посилить свою боротьбу з великими корпораціями і в зв'язку з тим заявив, що „партія НДП не змінила своєї політичної лінії й партія НДП буде піддержувати ліберальний уряд лише до деякогочасу".

Д. Луїс признався, що 31-их послів НДП, є невдоволені з політики ліберального уряду й виступлять певно проти уряду, але він не може сказати, коли то наступить. Хоч багато делеґатів критикували Луїса за його політику в Оттаві, то йому ухвалили довір'я й перевибрали його знову провідником партії.

Багато часу й енергії витрачено на конвенції на обговорення підвишки цін на різні товари, зокрема на харчові продукти, одначе делеґати не могли погодитися на те, чи домагатися від уряду заведення контролі цін на товари, тимбільше, що замороження цін у США не принесло бажаних наслідків, а спричинило недостачу деяких товарів, бо купці не хотять продавати деяких товарів по давних цінах.

Делеґати обговорювали теж справу націоналізації великого промислу, одначе й у тій справі не було однозгідности всіх делеґатів.

Конвенція вирішила посилити кампанію за збільшення числа членів партії в Квебеку та атлянтійських провінціях, де партія НДП має дуже мало членів й мало хто про неї знає. Луїс сказав, що загал квебекських канадців загалом не знає, що то є партія НДП й дехто з них уважає, що то „оголошення про спідне білля".

В конвенції брали участь теж прем'єр Ед Шраєр з Манітоби, А. Блекней із Саскачевану та Д. Баррет з Британської Колюмбії. В цих трьох провінціях є при владі уряди партії НДП.

Замітне, що на конвенції майже зовсім не виступали делеґати скрайного відламу партії НДП, який створився в 1960 році й зі своїм провідником Вафлем на минулих конвенціях висував різні пропозиції відносно зміни програми партії на скрайно ліву, майже комуністичну.

Назагал конвенція пройшла спокійно, хоч властиво не винесла ніяких виразних постанов.

В Едмонтоні помер мистець-маляр Василь Залуцький

15 липня помер в Едмонтоні, по довгій хворобі, бл. п. Василь Залуцький, проживши 78 років.

Покійний був талановитим мистцем-малярем й залишив по собі пам'ятки в формі гарних різдв'яних та великодних карток. В церкві св. Юрія в Едмонтоні залишився по ньому гарний іконостас.

Покійний осиротив дружину, 100-річну тещу, двох синів, двох братів та трьох унуків.

Похорон покійного відбувся 18 липня з церкви св. Юрія в Едмонтоні.

За мало збіжжя в світі

Міжнародна збіжжева рада проголосила, що в найближчих 12-и місяцях в цілому світі буде потрібно ще 296 мільйонів бушлів збіжжя, якого не буде де закупити, бо все збіжжя, що було до продажу, вже закуплене різними державами.

На достави збіжжя з цьогорічного врожаю годі числити, бо не знати, який цього року буде врожай, що залежить у великій мірі від погоди в часі дозрівання збіжжя та в часі його збору.

Китай зірвав чергову бомбу

Неначе демонстрацією комуністичного Китаю на відвідини секретаря советської комуністичної партії Л. Брежнєва у США, було зірвання Китаєм чергової водневої бомби, що насупило 27-го червня, тобто в три дні після виїзду Брежнєва із США.

Зірвана тепер бомба була найпотужнішою з усіх 15 досі зірваних. Замітне, що китайська преса широ розписувалася про успішне зірвання бомби, чого досі звичайно не бувало.

СССР вистрілив сателіта на Марс

В суботу, 21 липня советська агенція для міжплянетних польотів вистрілила в Казакстані чергового сателіта „Марс-4", який має долетіти до Марса за 6 місяців.

Марс віддалений від Землі 76 мільйонів миль.

США приготовляють висилку сателіта на Марс в 1976-му році.

Між совєтськими жидами є шпигуни

Недавно розбився в столиці арабської держави Йорданії советський літак ТУ-134. В розбитому літаку знайдено документи, які виявляють, що советська розвідка зуміла за допомогою советських жидів, які виїхали на постійний побут до Ізраїля, розбудувати в Ізраїлі сильну шпигунську сітку, яка працює для СССР.

Закликають давати більше мортґеджів

Федеральний уряд звернувся з закликом до канадських банків, трост-компаній та асекураційних компаній, щоб вони давали більше грошей на позички — мортґеджі на будову та купно домів та в той спосіб допомогли б вдержати відсотки від мортґеджі на ненадто високому поземні.

Федеральний уряд не має права наказувати фінансовим компаніям та банкам, щоб вони давали більше грошей на мортґеджі, але уряд просить їх, щоб вони пішли на зустріч потребам загалу канадців, які хочуть зичити гроші на купно домів.

У зв'язку зі здорожінням житлових та комерційних будинків деякі банки піднесли відсотки від мортґеджів до 9.¾%, що є найвищими відсотками від того роду позичок в західному світі.

Фалшиві гроші

Поліція перестерігає перед фальшивими 50-долярові банкнотами, які появилися в Едмонтоні.

Фалшиві банкноти досить легко розпізнати, бо вони є дещо менші від правдивих, друк є невиразний, а до того, всі вони мають одне й те саме серійне число В/Н 3613152.

Сім українських послів у Манітобі

В недавних виборах до Манітобської легіслятури вибрано сімох українців, з того шістьох членів партії НДП, що була досі при владі в Манітобі й здобула тепер знову більшість у вирах, а один посол — українець належить до манітобської ліберальної партії.

Між вибраними є три дотеперішні міністри: Богдан Ганущак, Петро Буртняк та Семен Юськів та посли: Григорій Шафранськ ий, Василь Уруський і Степан Дерев'янчук, а з ліберальної партії вибрано Степана Петрика.

Гора Ассінобойне, в Бенф, Алберта, яку називають теж „Канадським Маттергорном", бо вона нагадує шайцарську гору Маттергорн. Фото: Міністерство для справ індіян та Канадської Півночі

Коротки вісти

* **Албертський уряд** винаймив 20 місць для розшуків за природним ґазом та оливою за суму 1,867,638 долярів.

* **Протягом перших п'яти** місяців Канада продала до США 3,873,716 тонн паперу, з того 2,971,846 тонн закупили США.

* **В цьому році, до** початку місяця липня, було 298 лісових пожеж, що знищили 25,000 акрів лісу. В тому було лише 41 пожеж від грому. В тому часі минулого року було 506 лісових пожеж, між ними 20 від грому, що знищили 137,000 акрів лісу.

* **Канадський сателіт для** передачі канадських телефонічних розмов та телевізійних програм може одночасно передавати 5,000 телефонічних розмов та 12 різних телевізійних кольорових програм.

* **На запит федерального** посла, міністер для справ постачання для парляменту Дж. Ґоє, сказав, що він закупив для прем'єра П. Трюдо особовий автомобіль,135 Кеділляк, з різними додатками та забезпеченям за суму 76,000 долярів.

* **В часі приземлювання** на паризькому летовищі Орлі розбився бразилійський пасажирський літак Бейнґ 707. В катастрофі згинуло 124 особи, в тому п'ять осіб залоги. Пільот літака та 11 осіб залоги пережили катастрофу.

* **Федеральний міністер** торгівлі А. Ґіллеспі призначив три мільйони долярів для канадських компаній, агенцій та університетів, які займаються пропагандою для збільшення продажу канадських рільничих продуктів, за вийнятком збіжжя та ріпакової олії, на пропаганду яких є призначені окремі фонди.

* **Уряд провінції** Нюфаундленд проголосив, що всі працівники, які під час штрайку користатимуть з державних допомог суспільної опіки, мусять, після повороту до праці ці гроші повернути. Федерація робітників у Ню Фаундленд, яка об'єднує 24,000 робітників, гостро запротестувала проти такого розпорядку.

* **Аргентинські терористи** захопили аргентинського промисловця й звільнили його, після 17-и днів, за заплатою 180.000 долярів окупу.

* **Советський прем'єр** А. Косиґін, побуваючи в Відні, вирвався із окруження поліцистів та тайних агентів, залишив панцирний автомобіль й стискав руки та вітався з усіми стрічними віденцями, що вийшли на вулицю його вітати.

* **Прикордонна сторожа** частини Берліну старалася перешкодити втечі трьох німців до західньої частини Берліну. Понад 300 західних берлінців кинулися на вибудуваний східними (комуністичними) німцями мур, що відділює східний Берлін від західнього, й вибили в мурі прохід, широкий на 6 стіп. Західньо та східньо-німецькій поліції вдалося завести лад лиш з великим трудом.

* **В Ливані врешті** створено новий уряд, складений із представників усіх партій. Після несподіваного нападу ізраїльських вояків 25 квітня ц.р. на столицю Ливану Бейрут, де застрілено кількох провідників палестинських терористів, в Ливані панувала криза уряду.

* **В Іраку розстріляно** шефа політичної поліції Н. Каззара та 33-ох його прихильників, які хотіли вчинити державний переворот й застрілили міністра державної оборони та важко поранили міністра внутрішніх справ.

* **Від часу унормування** відносин між Західною та Східною Німеччиною 7½ мільйона західних німців відвідало Східню Німеччину, а лише 11,000 східних німців побувало в Західній Німеччині з уваги на труднощі уряду Східної Німеччини в видаванні дозволів на виїзд.

* **В Турецькому місті** Трабзон приземлився невеликий советський літак із летуном П. Василевом, який прилетів з Ростова над Доном й попросив турецький уряд про право азилю.

* **Поблизу столиці** Йорданії Аман розбився двомоторовий советський літак, як лиш зачав підноситися з летовища в повітря. В катастрофі згинув пільот та 9 осіб. 75 осіб врятувалося.

* **Поліція Південної** Кореї заарештувала 11 осіб, запідозрених в шпигунстві для Північної Кореї, між ними чотирьох корейців, що постійно жили в Японії, де й відбувався вишкіл шпигунів.

* **У Франції уряд веде** слідство проти 20 французьких компаній та 113 податкових урядників, які будучи в змові, мали ошукати французький уряд на великі суми, подаючи, згл. принимаючи, неправдиві податкові звіти.

* **50 советських** робітників, естонського походження, втікли з советсько фінляндського кордону до Швеції. Вони будували ґазопровід з СССР до Фінляндії для достави до Фінляндії советського природнього ґазу.

СЬОМА НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ЗШЕСТЯ

5 серпня

ЛИСТ ДО РИМЛЯН: зач. 116

Брати, ми сильні мусимо носити немочі безсильних, а не собі догоджувати Кожний з нас нехай догоджує ближньому на добро для збудування. Бо й Христос не собі догоджував, а як написано: зневаги зневажаючих тебе впали на мене.

Бо все, що перше написано, на науку написано, щоб ми через терпеливість і потіху св. Письма мали надію.

А Бог терпеливости і потіхи нехай вам дасть, щоб ви однаково між собою думали по Христі Ісусі, щоб ви однодушно, одними устами, славили Бога й Отця Господа нашого Ісуса Христа. Для того приймайте один одного, як і Христос прийняв вас у славу Божу.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД МАТЕЯ: зач. 33

Як Ісус ішов звідтіля, то йшло за ним двоє сліпих, що кликали та говорили: „Змилуйся над нами, сину Давидів". Коли ж він увійшов до дому, приступили до нього ті сліпці. І Ісус запитав їх: „Чи віруєте, що можу вам це вчинити?" Вони відповіли йому: „Так, Господи".

Тоді доторкнувся до їх очей і сказав: „Нехай станеться вам по вірі вашій!" І відкрились їм очі. А Ісус заказав їм, кажучи: „Глядіть, щоб ніхто не довідався". Та вони, як відійшли, розголосили про нього по всій тій околиці.

Коли ж вони виходили, ось привели до нього біснуватого німого. Як же він вигнав злого духа, німий промовив. А народ дивувався і говорив: „Ніколи не було таке в Ізраїлі". А фарисеї говорили: „Силою князя бісовського виганяє біси".

І проходив Ісус по всіх містах і селах і навчав у їх божницях і проповідував євангелію царства та й сціляв усяку недугу й усяку слабість.

ХРИСТОВІ ЧУДА

о. В. Л.

Сьома неділя — Євангелія від Матея 9, 27 — 33 (зач. 33)

Ті діла, які я творю, свідчать про мене, що Отець мене післав (Ів. 5, 36).

1. На сторінках Євангелій раз-у-раз стрічаємося з оповіданнями про чуда, що їх робив Ісус Христос у часі свого життя на землі. Опісля, в Апостольських Діях, оповідається теж про чуда, що їх робили даною їм від Ісуса Христа властю апостоли. А дальше, в Житіях святих старохристиянської Церкви, ледве чи можна стрінути такого Святого, якому б не були приписані чуда. І нині Церква не проголошує нікого Святим, доки не буде поза всякий сумнів доказане, що за його заставленням ділялися чуда.

Чуда тягнуться непереpваною ниткою через цілу історію Христової Церкви, від Кани Галилейської аж до зі сторічних чуд славного Люрду і інших нинішніх чудотворних місць.

Ісус Христос робив дуже багато чудес. Їх навіть тяжко зрахувати в означену кількість, бо, крім поодиноких чудес, про які Євангелії розказують з подробицями, не раз широко і докладно, вони загальним способом згадують, що Ісус робив багато різних чудес.

2. Євангелія, читана св. Літургії в сьому неділю по Зісланні Святого Духа, розказує про два чуда Ісуса Христа, уздоровлення сліпців та уздоровлення німого — біснуватого, а при цьому додає таке: І переходив Ісус Христос міста і села, навчаючи по божницях і проповідуючи Євангелію, та уздоровляв кожну недугу і кожну неміч (Мт. 9, 35).

Ми звикли приймати часті чуда Ісуса Христа та діла Його милосердя для нещасних людей та їхніх рідних тому, що між тими чудами переважають уздоровлення недужих і трапляються воскрешення померлих.

Христові чуда були, безперечно, ділами милосердя. Та насамперед вони мали іншу ціль: так само, як наука Ісуса Христа була голошена для всіх людей, так теж і чуда були спрямовані на всіх людей. Вони — мали підтвердити всім людям правдивість Христом голошеної науки, а саме, що він є Божим Сином, що приніс людям ту науку з неба та що на землі засвідчив її ділами своєї Божої всемогучности. Це говорить сам Ісус Христос: коли не роблю діл мого Отця, не вірте мені; коли ж їх роблю, хоч мені ви і не хотіли б вірити, ділам вірте (Ів. 10, 37 — 38).

3. Дивна річ. Ті самі чуда, що за виразним заміром Ісуса Христа мали бути підтвердженням Його науки, стали в новітніх часах якраз причиною і підставою оспорювання Його науки. Євангельські й інші чуда стали соблазню новітнім вченим. Ті вчені кажуть: Нема в світі ніяких чудес, є тільки залізні і непорушні закони природи. З того свого твердження вони роблять такі дальші висновки: Ні Бог, ні Ісус Христос не робили чудес; тим менше робили їх люди. А, властиво, всі чуда — це діла людей, бо люди їх або видумали, або не розуміючи таємниць природи, в добрій вірі прийняли звичайні випадки за чуда. Таким способом взялися чуда і в Євангелії. Апостоли, прості люди, захоплені Христом — своїм учителем, приписали йому чуда з простодушности, а не зі злого заміру: Вони переобразили в чуда звичайні вчинки Ісуса Христа.

Вчені — і хто б цього за ними не повторював — хіба не добачають, що такий їхній суд про чуда є і образою Всемогучого Бога, бо заперечує Його необмежену владу над світом, і образою віруючих людей, бо обертає їх у нерозумних себеобманців і несовісних обманув інших людей. А як у світлі такого суду про чуда виглядає Ісус Христос? Також обманець, що проголошує себе вчителем правди, а в своєму найближчому колі учнів терпить блуд та обман, не справляє їх, ще й утверджує в них учнів, через що той блуд та обмани стають дідичними в цілій Його Церкві.

Це правда, що апостоли були прості і простодушні люди. Але водночас були вони тверезодумаючі й добросовісні люди. В їхнім імені св. Іван Євангелист запевняє: Ми свідчимо і звіщаємо Вам те, ...що ми чули, що бачили нашими очима, що оглядали і чого наші руки дотикалися (І Ів. 1, 1). Чому вони не приписують ніяких чудес св. Іванові Христителеві, про якого сам Христос говорив їм, що між уродженими від жінок не було більшого над Івана Христителя (Мт. 11, 11). Чому вони не приписують ніяких чудес Пречистій Діві, а тільки оповідають, що в одніському випадку, не весіллі в Кані Галилейській, Пречиста Діва просила Ісуса Христа, щоб Він зробив чудо? Чому вони не говорять, що Ісус Христос робив чуда перед своїм прилюдним виступом? Чому вони говорять всього-навсе про два чуда, зроблені Ісусом Христом в Єрусалимі, столиці країни, де на великих, рокових празниках бувало багато народу. Чому? Тому що вони говорять тільки правду, те, що вони справді „бачили своїми очима, що оглядали". Апостоли мали менше фантазії і відваги вигадувати те, чого не було, як їх мають новітні вчені, противники чудес.

4. Зрештою, поміж людьми аж надто часто трапляється таке, що люди повертають Божі ласки проти Бога: талант, майно, владу, щастя, якими їх Бог вирізнив понад інших. Ті люди, що повинні б бути першими і не тільки з обов'язку, але і з вдячности служити Богові, стають останніми.

Боронячи правдивости євангельських і інших чудес і винуючи вчених, які підривають віру в чуда, слід сказати бодай слово на оборону вчених, тих, що були справді вченими великої міри і водночас людьми великої віри. Вони зачинали свою працю молитвою, а кінчали її зідхненням: Чудні діла Твої, Господи, Ти все премудрістю створив.

КАЛГАРИ, АЛБЕРТА

35-річчя священства о. Богдана Лозинського

Парафія Успення Божої Матері у Калгарі гідно відзначила 35-річчя священства о. Богдана Лозинського в суботу, 16-го червня ц.р. вечором.

Перед величавим бенкетом, який відбувся в церковній залі о. Б. Лозинський в сослуженні о. пароха В. Мартиника та о. Д. Грещука, пароха церкви св. Стефана у Калгарі, відслужив благодарственний Молебень при вщерть виповненій вірними церкві, а при кінці о. парох виніс ювілятові многоліття, яке гарно відспівав церковний хор.

В супроводі священиків, церковного комітету і своєї родини шановний ювілят увійшов до залі, де при дверях молоденькі юнаки Марійка Ріль і Маркіян Думка привітали о. Богдана китицею червоних рож, а мужеський хор знова привітав о. ювілята грімким „Многа літа".

Гарно приготовані столи, з багатою поживою, що їх зорганізували й приготовили пані з відділу ЛУКЖ при парафії під головством п-і К. Папірчук, чекали вже на о. ювілята та на гостей.

За головним столом засів о. ювілят зі своєю дружиною, о. В. Мартиником, о. Д. Грещуком, а також митрофорним протоієреем о. М. Фиком, настоятелем УГПЦ-еркви св. Володимира та Сестер Служебниць під проводом Сестри настоятельки Модести.

Господар свята п. д-р М. Гладишевський відкрив вечірку та попросив о. М. Фика провести молитву, а відтак п. Л. Гладишевський вніс тоаст в честь о. ювілята.

По смачній вечері, почалася офіційна частина довшої програми, що її започаткував п. господар, котрий коротко перепов і в життєвий шлях о. ювілята на рідних землях та на скитальщині в Европі, а врешті в Канаді, зокрема в нашій Едмонтонській епархії — в Спірит Ривер, Редвотер, Голден, а врешті у Калгарі, де він є сотрудником о. пароха В. Мартиника.

З черги господар бенкету представив осіб при головному столі та гостей, що прибули аж з Вінніпегу та з тих околиць, у яких ювілят колись душпастирював. З Едмонтону прибули дуже близькі приятелі о. ювілята п-во Г. і С. Йопики, а з родини лише двох синів Ігор і Борис, бо другі два, що саме тепер закінчують університетські студії, літом поїхали на працю у дальші сторони.

О. парох В. Мартиник склав щирі побажання о. ювілятові від парафії та всіх церковних організацій, а також коротко згадав довгий.пройдений шлях о. ювілята на службі своїй рідній Церкві та своєму страдальному народові. О. ювілят обдарований Богом гарним голосом і даром проповідництва служив і служить до сьогодні у Христовому винограднику.

„Тільки один смуток навіває наші серця" — продовжав о. парох — „коли сьогодні ми відзначуємо цей ювілей: хто прийде на місце о. Богдана і інших священиків, коли він стане немічним? Хто заступить ту прогалину? Каже св. Письмо, що „жниво велике, а робітників мало". Просім Господа жнив, щоб покликав нові сили до служби своїй Церкві".

При кінці о. парох склав привіт і благословення від нашого Преосвященного Владики Ніла, котрий передав телефоном свої побажання на руки о. пароха, тому, що самий не міг прибути на той день до Калгари, бо мусів їхати на той самий день на торжества до Саскатуну.

О. Д. Грещук склав привіт від парафії св. Стефана.

П. В. Лупинців зложив привіт і побажання о. ювілятові від Організацій Визвольного Фронту, а п-і К. Папірчук від відділу ЛУКЖ, котрий й приготовив цей бенкет.

В міжчасі господар перечитав ряд телеграм та привітальних листів для ювілята, що прибули на руки ювілейного комітету. Письмові привіти прислали оба наші отці митрати Едмонтонської епархії о. д-р В. Лаба й о. д-р М. Сопуляк, о. митр. радник В. Чопей, о. почесний крилошанин В. Тарнавський, парох катедри о. почесний крилошанин Ю. Ковальський, о. радник Л. Р. Сивенький, родина з Америки, сини та багато інших. В програмі була також коротка концертова частина. П. М. Гопнуляк відспівав з питомими йому чуттям барітоновим голосом кілька пісень, а хор під проводом п. І. Кріля кілька релігійних пісень.

В час бенкету п-і О. Мостова й п-і А. Коломийчук вручили о. ювілятові від усіх присутніх грошевий дарунок.

Покликаний до слова о. Богдан у першій мірі подякував усім тим, що причинилися до вшанування його бенкетом, а головно комітетові під проводом п. д-ра М. Гладишевського, о. пароxові за всі дотеперішні поради й поміч, а відтак перейшов згадкою свій життєвий шлях та служіння рідній Церкві і своєму народові.

„Були веселі хвилини, але сумних було більше, та то вже належить до минулого. Як довго ще Господь мені допоможе, буду служити рідній Церкві, щоб вона тут розвивалася та росла так, щоб коли прийде час прийти з поміччю нашим рідним в Україні, щоб ми були нате готові".

„Моїм найбільшим бажанням є дочекатися ще за мого життя, щоб наша Церква стала оформлена власним українським Патріярхатом".

Молитвою закінчив о. Д. Грещук це гарне торжество.

Після того приявні ще довго підходили до о. ювілята, стискали йому руку та бажали всього добра.

Подав П. Б-к

В часі американського державного свята на 4-го липня в США згинуло в автомобілевих випадках 161 осіб.

Блаженніший дістав докторат у Клівіленд

Університет Джон Каррол у Клівіленд, Огайо, на своєму весняному зібранні наділив нашого Блаженнішого Иосифа почесним докторатом богословія.

Блаженніший Иосиф був у Клевеленді через чотири дні і його вітали провідники всіх віровизнань та тисячі народу. Майор міста Р. Перк асистував Блаженнішому в оглядинні міського будинку (Сіті галл) і, разом з іншими достойниками, брав участь у богослуженні, що відбулося в тому ж міському будинкові.

Досліджують плащаницю з Торіно

В італійському місті Торіно знаходиться полотно, на якому є відбитка тіла мужчини. Кажуть, що це полотно-плащаниця, в яку було завинене тіло Ісуса Христа, коли Його положили до гробу.

Священик П. М. Рінальді подав до відома, що перший раз в історії, та плащаниця буде віддана під наукове прослідження.

Дозвіл на дослідження дав папа Павло VI, як рівнож архиєпископ Туріно, де в катедрі знаходиться та плащаниця та родина Савої, які є офіційними власниками плащаниці.

В осені 1973 року плащаницю дадуть до публічного огляддання перший раз від 1933 року, а опісля передадуть її вченим, які будуть старатися прослідити вік плащаниці й інші дані, що допоможуть устійнити достовірність й історичність плащаниці.

Досліди триватимуть прибл. два роки.

Повідомлення

6 липня 1973 року зрезиґнував зі становища президента Централі Українців Католиків Едмонтонської епархії дотеперішний президент п. В. Саганський. За причину резиґнації він подав свій стан здоров'я та перевантаження іншими обов'язками.

На підставі статуту Централі — у випадку не вибрання заступника загальними зборами, головство Централі автоматично перебирає голова Єпархіяльної управи БУКК, аж до закінчення біжучої каденції.

З усіма справами зв'язаними з ЦУКатоликів Едмонтонської Єпархії просимо звертатися до д-ра М. Снігуровича тепер діючого голови ЦУКатоликів

о. митрат М. Сопуляк, духовний асистент

Новий єпископ для Мунгальської єпархії

Папа Павло VI іменував нового єпископа-помічника для Мунгальського архиєпископа митрополита Стефана Коціска.

Новий єпископ є уродженцем Америки. На священика був рукоположений в 1946 році Владикою Василем Такачем.

Єпископські свячення дістав 15-го травня ц.р. в церкві Святого Духа в Пітсбурзі Овкленд. Святителем був В. Преосв. Стефан Коціско.

З українських єпископів у свяченнях брали участь Преосв. Ізидор (Борецький), Преосв. Йосиф (Шмондюк) і Преосв. Ярослав (Габро).

Мунгальська Архиєпархія обслуговує вірних русько-візантійського обряду.

Католицькі єпископи в Родезії запротестували проти закону, який забороняв би білим мешканцям та муринам спільно бувати на богослуженнях і разом молитися. Єпископи заповіли, що не будуть повинуватися такому законові, бо він противиться релігії.

До католицьких єпископів долучилися також англіканці й деякі групи методистів.

Колеґія св. Йосифа в Йорктоні змінила власника

В четвер, 5-го липня колеґія св. Йосифа в Йорктоні, в якій навчали українські Брати Християнських Шкіл, перейшла на власність публичної і сепаратної шкільної ради в Йорктоні.

Колеґію продано за 960,000 долярів, платних по 48,000 річно. Учительський збір колеґії св. Йосифа буде й надальше вчити разом з учителями Академії Пресвятого Христового Серця, в якій від тепер будуть вчитися спільно хлопці й дівчата.

Учителі, що мешкають в резиденції колеґії, будуть там мешкати й надальше.

Колеґія св. Йосифа в Йорктоні під управою Братів ХШкіл з Торонта була чинна без перерви від 1920 року.

Президент Ніксон підписав закон, що на його основі шпиталі, які не хочуть робити в себе зігнань плодів, будуть і далі користати з державної допомоги.

Короткі церковні вістки

Конґреґація для католицького виховання запросила конференції єпископів в усіх країнах світу простудіювати справу полового виховання молоді по школах. Конґреґація перестерігає, що з уваги на різні ситуації в різних країнах належить ту справу розглянути дуже уважно.

Богослуження: липень - серпень

о. П. Шиндюк
10905 - 102 St., Grande Prairie
29. — Ворслі 10; Райкрофт 4
5 серпня — Гай Прері 10 рано; Ріно 4 попол.
12. — Гренд Прері 10 рано (празник)
19. — Кспуан 10 рано (празник)
26. — Норт Стар 10 рано

о. Т. Гурко
P.O. Box 8, Radway Ph. 736-3501
29. — Смоки Лейк 10 рано
5 серпня — Радвей 10 рано
12. — Восетна 10 рано
19. — Смоки Лейк 10 рано
26. — Смоки Лейк 10 рано
28. Успіння — Радвей (храм)
УВАГА: Сестри будуть навчати катихизму у Восетній від 15 - 22 липня, а у Смоки Лейк від 22 до 29 липня.

о. Д. Гнат
Box 68, Glendon Ph. 635-3741
29. — Ґлендон 10 р. (Закінчення катихизації дітей.
5 серпня — Бонивил год. 10 рано — закінчення катехизації, спільний обід
19. — Ст. Павль год. 10 рано
26. — Айрон Ривер год. 10.30 р.
28. — Ґлендон год. 10 рано (храм, спільний обід).

о. М. Гураль
11525 - 78 Ave., Edmonton
Ph. 436-3018
29. — Едсон 10.30
5 серпня — Рочфорт Бридж год. 10.30
12. — Карвел год. 10.30
19. — Чергіл (Преображення Г.Н.І.Хр.) Всенічна год. 10.00 рано
26. — Менлі год. 10.30 рано

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
5 серпня — Делф год. 10 рано
6. Преобр. Гдне — Ст. Майкел. Всенічне год. 9 р., Сл. Б. 10 р.
12. — Лемонт
15. Успення М. Б. — Ст. Майкел, год. 9 Всенічне, год. 10 Сл. Б.
19. нед і Преобр. Гдне — Восток св. Михаїла, год. 9 р. Всенічне, 10 год. Сл. Б.
26. — Лемонт
28. Успення Пр. Бог. — Восток св. Михаїла, Всенічне год. 9 р., Сл. Б. 10 год.

о. Ол. Захаріясевич
Box 215, Holden Ph. 688-3835
29. — Голден 10.30 співана

о. Б. Каричек
Box 391, Athabasca Ph. 6752593
29. — Бойл 10
5 серпня — Росінгтон 10
12. — Атабаска 10
19. — Бойл 9; Просперіті 11
26. — Френіс 11
28. — Атабаска 10 (празник)

о. М. Мартинків
12204 - 113 Ave., Edmonton
29. — Гей Лейкс 10.30 і загальні збори
5 серпня — Равнд Гіл 10.00 (празник)
12. — Равнд Гіл 9.00; Кемроз 11
19. — Кемроз 9.00; Гей Лейкс 11

о. Р. Стародуб
Box 227, Innisfree Ph. 592-3804
29. — Інніcфрі XI реич 10
5 серпня — Левой 10 рано
12. — Іннісфрі-місто 9 рано; Ренфурлі 10.30
19. — Менвіл 10 рано
26. — Іннісфрі X реич 10 рано
28. — Іннісфрі XI реич 10 рано

о. К. Стангрет
Box 322, Vilna Ph. 636-3543
29. — Смоки Лейк (священик бере участь у храмовім святі св. Володимира і Ольги.

о. І. Черкавський
Box 141, Derwent Ph. 948-3730
29. — Дервент 8.30; Верміліон 10.30 Празник св. Ольги
5. серпня — Дервент 10.30
12. — Дервент 8.30; Елк Пойнт 10.30
26. — Дервент 8.30; Верміліон 10.30
28. — Енгел Лейк 10 (Празник Успення).

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бечинський
#22 - 168 St., North Battleford
Ph. 445-2731
29. — Норт Батлефорд

о. Гоменко
округа Арран, Саск.
29. — Арран місто 8.30 Сл. Божа; Пеллі 10.30 співана Сл. Божа.

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
29. — Вакав 9.30; Сокаль 11
5 серпня — Вакав 9.30; Сит. Дік. 11-а
12. — Прудгом 9-а; Вакав 11-а
19. — Вакав 9.00; Борщів 11.00
26. — Вакав 9.30; Сокаль 11.00
28. — Вакав 10.00 (Усп. Бог.)

о. С. Юник ЧСВВ
Box 62, Krydor, Sask.
29. — Блейн Лейк 10
Катехизація дітей від 9 - 14 липня в Блейн Лейк.

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

28 липня, субота † Володимира Великоко

29 липня, неділя 6 по Сош. Антиногена

2 серпня, четвер Ілії прор.

5 серпня, неділя 7 по Сош. Трофима

6 серпня, понеділок † Бориса і Гліба мч.

7 серпня, вівторок † Успення св. Анни

Григоріянський календар:

29 липня, неділя 7 по Сош. Калиніка

5 серпня, неділя 8 по Сош. Євсигнія

6 серпня, понеділок **Преображення Господнє**

ОДИНОКЕ УКРАЇНСЬКЕ
ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ З КАПЛИЦЕЮ, ВІД НІКОГО НЕЗАЛЕЖНЕ,
Даємо особисту та ввічливу послуґу.
Наші ціни приступні і відповідні до всяких фінансових вимог і обставин.
LEYDEN'S Funeral Homes, LTD.
18 Ave. and 2 St. S. W. CALGARY 262-9101 and Claresholm 235-3212
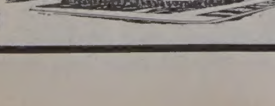

ПАМ'ЯТНИКИ
з мармуру та граніту, в різних бажаних видах — хрести, плити — та нагробні плити з написами в усіх мовах. Найкращий матеріял, гарантоване виконання, найнижчі ціни, скора достава до всіх місцевостей Альберти.

Жадайте дарових ілюстрованих каталоґів.
М. Андріїв
DOMINION GRANITE MEMORIALS LTD
13327 - 97 St., Edmonton Tel.: 476-2176

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД
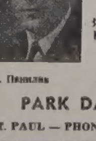
★ найнижча ціна найкраща обслуга
ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ ★

М. Панилик — управителі — М. Пасемко
PARK DALE FUNERAL HOME
ST. PAUL — PHONE 645-3902 — ELK POINT — RADWAY

ВЛАДИКА ВАСИЛЬ ВЕЛИЧКОВСЬКИЙ

Василь Всеволод Величковський народився 1 червня 1903 року в Станиславові (Україна). Скінчивши богословські студії в Львівській Богословській Академії, він прийняв з рук Митрополита Андрея дияконське свячення і вступив до монастиря оо. Редемптористів в Голоску біля Львова. Одержавши священство від єпископа Йосифа Боцяна, він впродовж двох років сповняв обов'язки учителя колеґії оо. Редемптористів у Збоїсках. В роках 1925-1935 о. Величковський сповняв обов'язки священика - місіонера українського обряду на Волині, де населення, в більшості православне, з великою любов'ю приймало працю свого рідного місіонера. Було це в селі Колодяжному біля Ковеля. Польська адміністрація всіми способами старалася усунути з Волині о. Величковського, що українським живим словом ставав на заваді польонізації Волині. В 1935 р. призначений ігуменом у Станиславові, о. Величковський з великим успіхом проповідував місії в усіх областях Галичини, а особливо у Львові. В 1939 р. Галичина й Волинь були влучені в границі совєтської України. В часі німецького нападу на СССР він був запрошений населенням і висланий Митрополитом Андреєм у Кам'янець Подільськи, де став парохом у старенькій, мурованій ще уніятами церковці св. Николая. З великим ентузіязмом прийняло його населення, але німецькі окупанти незабаром прогнали його звідтіля. В 1942 р., призначений ігуменом монастиря в Тернополі, ревно працював для місцевих вірних.

Коли з кінцем німецької війни совєтські війська знову зайняли Україну, московський уряд, щоб здійснити політику підчинення Української Католицької Церкви східнього обряду московському патріярхові, який, став послушним знаряддям совєтської безбожницької власті, вирішив знищити Українську Католицьку Церкву. Щоб здійснити цю політику в областях України, де Церква могучо збудована, тішилася піддержкою і великою любов'ю населення, треба було насамперед кинутися на управу тієї Церкви, щоб священики й вірні не могли противитися урядові.

У квітні 1945 р. совєтські власті арештували 11 єпископів, двох апостольських візитаторів і 1.789 священиків та вірних, яких вислали на Сибір.

В березні 1946 р., під натиском властей і таємної поліції, 216 осіб, українських священиків і мирян зігнано до Львова, щоб проголосити відкликання Унії з Римом і злучення Греко - Католицької Церкви з Російською Православною Церквою.

Всі українські єпископи крім Верховного Архиєпископа Йосифа (Сліпого), що є тепер в Римі, померли на вигнанні чи внаслідок вигнання.

В часі підготови до повної ліквідації Католицької Церкви о. ігумена Величковського арештували в Тернополі 1945 р. і вимагали від нього перейти на православ'я. В разі відмови загрожували судом.. Вагання не було, тільки одно ні. Вивезли його в Київ до внутрішньої тюрми КГБ, де не цілих два роки тривало страшне слідство. Після слідства обласний київський суд засудив о. ігумена Величковського на вищу міру кари через розстріл. З таким присудом кинули його до смертної камери, де були самі злочинці, засуджені на смерть, і він один священик між ними.

Впродовж трьох місяців кожної ночі одного виводили на смерть, а пізніше одного додавали. Хто б вони не були, оті злочинці, вони просили сльозами в очах о. ігумена Величковського, щоб навчив їх молитви, Божої науки, висповідав їх. А все це сповняли, як малі діти, щиро і з живою вірою.

Минуло три місяці смертної камери і о. ігумена Величковського визвали і прочитали постанову Верховного Совєту з Москви про заміну кари смерти десятьма роками тюремного ув'язнення.

Ті десять років минули майже всі на Воркуті, в копальні вугілля над Льодовитим океаном. В 1955 р. о. ігумена Величковського звільнено, але Українська Католицька Церква була заборонена, зліквідована і проголошена поза законом, і він не міг свобідно сповняти своїх духовних обов'язків. Він одержав своє єпископське назначення в 1959 р. і свячення з рук одного із найвищих достойників Церкви в 1963 році.

В 1968 р. таємна поліція знову перетрясла мешкання українських католицьких священиків. 27 січня 1969 р. ще раз перетясла мешкання єпископа Величковського і забрала багато речей, його верхню одежу, книжки, св. образи і гроші на Служби Божі й арештувала його самого. Партійні органи „Львівська Правда" і „Вільна Україна" переказували, що слідство закидало католицькому достойникові протидержавну діяльність, яку він виявляв у писаннях, в рукописі „Історія Чудотворної Ікони Богоматері Неустанної Помочі" та ін. Забране літургійне вино, релігійні книжки й образи, — це були також докази „протидержавної роботи" нашого достойника, і то в тих часах, коли він жив на території передвоєнної Польщі і не був ще громадянином Совєтського Союзу. Осуджений також за слухання релігійних передач Ватиканського радіо. І за ці всі „злочини" суд, який тривав три дні у Львові, засудив Величковського на три роки ув'язнення в таборі суворого режиму.

Крім того свідки таємної поліції, один старший священик, колись греко - католицький, а тепер православний, а другий молодий, теж грекокатолик, висвячений як православний священик, — вони на суді відмовилися свідчити проти осудженого, бо, мовляв, його не знають. „А може чули будь-що про нього?" — спитав прокуратор. — „Чути, то чули, але тільки добрі слова"...

Весною 1973 р., після відбуття трирічної каторги, Преосвященного Василя звільнено й, на прохання його сестри, що живе в Югославії, дозволено переїхати до Югославії на лікування, тимбільше, що чоловік його сестри є лікарем. Виснажений важкими умовинами каторжного життя, з дуже підірваним здоров'ям, прибув Владика Василь до Югославії, а звідти переїхав до Риму. Після короткого побуту в Римі, на запрошення канадських Владик, він прибув до Канади, де відвідав усі більші українські осередки, голосив духовні науки для священиків та брав участь у різних торжествах. Преосвященний Василь відвідав теж різні українські осередки у США, а ще коротко перед своєю смертю, бо 16 червня він побував в Ютиці, США, це брав участь у врочистому відзначуванні празника Зіслання святого Духа. Після того Владика повернувся до Вінніпеґу, де поважно захворів й пішов на лікування до шпиталю Мізерікордія й там після тижня свого побуту помер наслідком ослаблення серця.

За стараннями Вінніпезького Митрополита Максима, канадський уряд дав Владиці Величковському дозвіл на постійний побут у Канаді, з якого одначе Владика дуже мало скористав, бо смерть перетяла нитку його життя.

Смерть Владики наступила наслідком його страждань у совєтських каторжних таборах, де він не лише відморозив обі ноги, але й надірвав поважно здоров'я. Навіть побут Владики у спокійній Канаді був заколочуваний майже постійними захворіннями, які примушували Владику шукати порятунку в вінніпезькому шпиталі. М.ін. Владика Василь був у шпиталі в часі Евхаристійного конгресу в Мелборн, Австралія, й тому не міг туди поїхати, хоч мав у пляні взяти участь у конгресі. Довгі роки заслання та каторги залишили свої сліди у Владики назавжди ...

Замітне, що майже в тому самому часі, бо 7 червня ц.р. розпращався в місті Калуш, Україна, уроженець Станиславова мгр. О. Крушельницький, який теж був на засланні в Сибірі, й багато допомагав покійному Владиці. Владика Василь згадував його завжди з глибокою вдячністю та щирим зворушенням.

— ІЯ

Похорон Владики Василя Величковського

У собуту, 30-го червня упокоївся в Бозі Ісповідник віри кол. в'язень совєтських конц-таборів, засуджений за вірність Богові й свойому народові на смерть із заміною на десять років заслання, а опісля ще на три роки тюрми, бл. п. Владика Василь Величковський.

Митрополит Максим запросив на похорон Владик, священиків, Сестер, молодь та представників організацій.

У вівторок, 3-го липня відправлено в церкві отців Редемптористів у Вінніпеґу парастас, в часі якого о. д-р М. Гринчишин виголосив проповідь про життєвий шлях покійного Владики.

У середу, 4-го липня вечером, у катедральному храмі св. Володимира й Ольги відслужили панахиду: ВПреосв. Митрополит Максим, Владика Ніл (Саварин), Владика Ізидор (Борецький), Владика Андрій (Роборецький), Владика Ярослав (Габро) та Владика Іван (Прашко) з Австралії. Проповідь виголосив Едмонтонський Владика Ніл.

П'ятниця, 5-го липня була центральним днем похорону. При участі родини покійного Владики Василя, св. заупокійну Літургію служили Митрополит Максим (Германюк), Кир Ніл, Кир Ізидор, Кир Андрій, Кир Ярослав, Кир Іван, Кир Йосиф (Шмондюк) та Кир Василь (Лостен). Присутніми були теж римо-кат. Архиєпископ Маврикій Боду зі Ст. Бонифас, Владика Борис (Яковкевич) від УГПЦеркви та Монс. Мекенері, що репрезентував кардинала Б. Флеха.

Разом з Владиками співслужило одинадцять священиків, а двох священиків дияконували.

До св. Літургії співав хор церкви св. Покрови. Після св. Евангелії проповідь виголосив Митрополит Максим, на тему „Чим для нас, для нашої Церкви й українського народу є Ісповідник віри, Єпископ Величковський?"

При кінці заупокійної св. Літургії виголосив ще проповідь в англійській мові Владика Ярослав (Габро).

Похоронено покійного Владику Василя на цвинтарі „Всіх Святих" біля символічної могили борців за волю України.

В церковній залі св. Йосифа (ОО. Редемптористів) відбувся спільний обід для Владик, духовенства, родини, представників уряду, Лицарів Колюмба та інших.

З важніших телеграм, що наспіли з приводу смерти св. п. Владики Василя належить згадати такі: від кард. Філіппе — Префекта Сх. Конгрегації, Його Блаженства Йосифа, ВПреосв. Дель Местрі — Апос. делегата з Оттави, ВПреосв. Івана Бучка, Преосв Владики Августина (Горняка), ВПреосв. Амвросія (Сеншина), ВПреосв. Стефана (Коціска), ВПреосв. Гавриїла (Букатка), Консисторії УГПЦеркви, Преосв. Володимира (Маланчука), Преосв. Йоакима (Сегеді), Преосв. Йосифа (Мафтинця), Преосв. Єфрема (Кривого), Преосв. Андрія (Сапеляка), Матері Емілії — настоятельки Сестер Василіянок, о. д-р М. Марусина — Апостольського візитатора, Секретаріяту СКВ-Українців, від СУБ-Лондон та інші.

В часі обіду виголошено кілька промов, які закінчив Митрополит Максим, який подякував усім за віддання останньої прислуги великому і вірному Божому слузі й Ісповідникові та примірному синові України.

Вічна Йому Пам'ять!

УКРАЇНА МОЇМИ ОЧИМА

Анна-Галя ГОРБАЧ

КІЛЬКА НЕЗАВІДНИХ ЖІНОЧИХ ДОЛЬ

Якось мені пощастило пізнати кілька жіночих доль, що хоч напевно не репрезентативні, проте не можу їх промовчати. Всі вони з ближчого кругу знайомих.

Марина перебирає після війни опіку над трьома малими дітьми сестри, що разом з чоловіком вивезена в Казахстан. Тяжкі післявоєнні роки, дітей нема в що одягнути, а треба їх посилати у школу. Вона рішає їхати в північне місто, де можна набути на чорному ринку текстилі. Там однак її заарештують, і вона дістає після процесу 5 років Мордовії (знайомий київський філолог на такий фразеологізм сказав: „О, як жахливо це мусить бути для мордовського народу. Назва його батьківщини стала синонімом каторги! Уяви собі, Катрусю (це до дружини, як це звучало б: - Дістав п'ять років України!"). Марина вагітна, в таборі поронює, дістає згодом важку дизентерію, її вивозять в барак умираючих. Почерез вікно добирається до неї добрячий хлопець зі східніх земель, приносить літру чистого спирту і радить пити його ковтками впродовж двох днів. Марина видужує, після ув'язнення вертається додому, а тут спустошене гніздо. Найкраща приятелька відібрала в неї чоловіка. Живе вона сьогодні самітна, віддає свою доброту людям і роздумує над тим, чому її обдурило життя?

Меланя, колись така ж красуня як Марина, була вивезена з батьками 1940 р. в Красноярщину. В 1944 р. родина легально повертається в Галичину. По дорозі Меланія губиться від транспорту. Її підозрівають поліційні органи у втечі зі заслання. Від 1944-46 року вона ховається від людоловів, але таки потрапляє їм у руки. Тюрма, табори. Вернувшися, вона збирає всю енергію, щоб учитися, і здобуває міську професію. Сьогодні здобула сякий-такий достаток, але немає здоров'я. Тюремні мури стали її травмою. Ми зустрілися в кімнаті доподвірнього львівського мешкання. Перед вікном голий мур сусідньої камениці. Враз Меланя, що вперше помічає надворі голий мур, вибухає спазматичним плачем і трясеться як у гарячці.

Старенька пані, колишня галицька діячка, відбувши свій довгорічний реченець кари й „перевиховання", ніде не має права приписатися. За її колишнє мешкання, меблі та книжки — держава дала їй 200 карбованців відшкодування. Бідолашна, вона постійно на мандрах. То в одних знайомих перезимує, то в других перебуде дальших кілька місяців, ніде немає вона власного притулку. Однак її енергія і віра в життя та майбутнє свого народу безприкладні.

Фрозіна, молода селянка з Покуття, виходить заміж за азербайджанця. Він її намовляє продати хату, що має в спадку від мами, і переїхати жити на Закавказзя, де проживає його рідня. На Закавказзі родина чоловіка трактує її як зайду. З сімейній землянці немає місця для неї і її дітей. У вагітному стані, з двома маленькими дітьми вона рішає вертатися в рідне село і кидає чоловіка, що не зумів вибороти для неї місце серед родини. Стає дояркою, працює до безтями, щоб побудувати дітям хатину. Осягає свою мету, але сьогодні 50-річна, вона непрацездатний інвалід.

ПОМЕРЛИ

Інж. Родіон СЛІПИЙ

Інж. Родіон Сліпий, братанок Блаженнішого Йосифа, народжений в селі Заздрість, Теребовельського повіту помер на 64-му році життя.

Покійний був продуцентом фільмової компанії „Рода" в Голлівуді.

Покійний похований, 26 червня ц.р., у Лос Анджелес, США.

д-р Нестор ПРОЦИК

Д-р Нестор Процик, народжений 7-го листопада 1912 року в Україні, д-р медицини й професор університету, член УВО й УНО, б. в'язень німецьких конц. таборів, член Проводу ОУН, провідний член УККА та інших організацій. Помер у США.

Похоронений 3-го липня ц.р., на кладовищі Форест Лавн - Бофало.

мгр Осип Крушельницький

В четвер, 7-го червня, на 32-му році життя, в Калуші, Україна, помер бл. п. мгр. Осип Крушельницький.

Покійний, це колишній адвокатський аплікант у Станиславові. Покійний полишив у смутку родину в Україні, Европі, Америці й Канаді.

Вічна Їм пам'ять!

БАТУРИН

Історична повість 88

БОГДАНА ЛЕПКОГО

Даремна оборона. Налет неприготованим застав село. Хазяїни, відрізані від своїх хат, з майдану виходу не мали. Голіруч супротивлятися не станеш. Діди очам своїм не вірять. Невже вони дожили аж до того? Невже сподівалися таких часів, воюючи колись хоробро і чесно за своїх молодих літ? Невже це Україна, невже отся розбишацька ватага, це їхні земляки, люди одної віри й одної крови? З дива вийти не можуть. Боже, помилуй нас.

Чечель зрозумів, що з тими ніякої балачки бути не може. Це вже найгірші зі злих. До них слово приступу не має, на них є одно — сила. Та він безсильний був. Права рука горіла, на тілі повно ран. Мозок кров'ю запливає.

«Ось він, Чечель! Бери!» — і заки зрозумів ці слова почув шнури на руках і ногах, побачив очі, як вовчі сліпаки, і сопух горілки що бив, як від куф, і завзяття гідне кращої справи. «Боже, муки мої за прощення їх гріхів прийми!» — промовив, попадаючи в отупіння. Бачив, як хазяїн, у котрого він останню свою ніч ночував, бився за нього, як другі старі козаки помагали виривати його з рук гультаїв, як навіть ті наймити, що так завзято проти Чечеля гукали, обстоювали за ним, як громада хотіла навіть гроші за полковника Чечеля платити, — не помагало ніщо. Як схочуть, то й без того пограбують село, а за Чечеля їм москаль багато заплатить.

Більше вони у своїх мозках чорних не кмітували собі нічого. Чечель чув, як його волікли з майдану геть на поле, як притягнули сани з села, прикріпили його посторонками, щоб і повернутися не міг, накрили кожухом і сани рушили з місця.

«Ні ток, курочок,
Ні хати, ні жінки,
А стократ болячок
У твої печінки».

Сани скрипіли, соромицькі пісні супровожали їх.

Кривда, якої Чечель не завинив, верещала поганими, глупими словами. Зневажали батька, матір, навіть Господа Бога в небі. Хотіли перекричати голос совісти, що все таки десь там на споді п'яних душ ворушилася, скигліла, як у шуравах смертельною кулею ранена чайка.

«Поспішайся, Чечелику,
Чекає москаль,
Вже для тебе пристрієно
Осиковий паль.
Гу — у!
Вже для тебе заструґано
Гостроверхий кіл,
Не трать сили, Чечелику,
Спускайся у діл.
Гу — у!»

Вітер утікав. Не хотів на свої буйні крила брати такого співу.

Чечель закусив губи. «Прости їм, Господи, бо не знають, що творять».

Сумував серед села болот укритий майдан.

Холодний, зимний дощ сполокував кров. Болото було гидко-руде, смородливе.

Дідуся з полинялими очима діти і внуки підіймали з того болота, витягали споміж колод. Потолочений, заболочений, здавалося, — не жив.

Відтирали його, трусили і дивилися, чи не поломані кости.

«Лишіть мене», — просив, — «дайте, хай сконаю. Не хочу такого сорому переживати, діти!»

Котрийсь із хлопчиків підняв із болота до решти потрощену Чечелеву шаблю. Тільки малесенький шматок тримався ще гарної рукоятки. Шабля з рук до рук ходила. Мовчки роз глядали її. Супроти її голосного мовчання завмірали слова на їх блідих устах.

«Правдива, козацька шабля. . .»

Більше ніхто нічого не важився казати. Аж обмили тую шаблю, обтерли зі смородливого болота і поклали за образ у тій світлиці, де Чечель остатню свою ніч ночував.

„УВ" — тільки $6.00

Річна передплата

ВАЖЛИВЕ ДЛЯ ВЛАСНИКІВ ДОМІВ

Кошториси даром

З ФАБРИКИ ДО ВАС

Похиле підвіконня включує:

— вінилеву щілину (не допускає морозу)

— система для пересування ніколи не справляє клопоту

Ми можемо прикрасити Ваш дім цими чудовими дверми „Супрім" до патіо

СТАРЕ НОВЕ

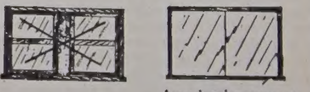

Алюмінові частини до розсування на боки зі сіткою та забезпечення перед бурею

СТАРЕ НОВЕ

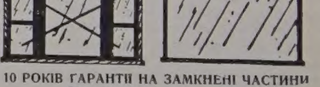

10 РОКІВ ҐАРАНТІЇ НА ЗАМКНЕНІ ЧАСТИНИ

Професійна інсталяція

SUPREME WINDOWS LTD

Office 484-5684, Evenings 482-2511, 16935 - 110 Ave.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ

винаймає свою залю на концерти, весілля, забави гостини та всякого роду культурні імпрези.

Телефонуйте на ч.: 479-2397; 422-8454; 429-0987

Адреса: 9620 - 109 авеню, Едмонтон

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА

MARKET DRUGS LTD.

через дорогу від міського ринку (маркету)

10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта

Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк

Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 15.35 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.

Висилаємо крім пачок бандерольки з нашого товару. М. Лаврин

Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ✦ Виходить щочетверга в Едмонтоні ✦ Видає Спілка „Українські вісті".

Published every Thursday in Edmonton ✦ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ✦ Yearly subscription in Canada — $6.00, in other countries — $7.50.

Ukrainian News, 10967 - 97 St., Edmonton, Alta T5H 2M8
Телефон 422-5708 Telephone
Second class mail registration number 1035.

КОМЕНТАР

ЗА РІВНІ ПРАВА

В днях 24-26 липня відбудеться в Калґарі конференція премієрів чотирьох канадських західних провінцій, Британської Колюмбії, Алберти, Саскачевану та Манітоби, із канадським премієром П. Трюдо та міністрами федерального уряду. Завданням цеї конференції є узгіднити та поладнати непорозуміння, що існують між федеральним урядом та провінційними урядами Західної Канади. Оці непорозуміння та взаємне відчуження не нові. Вони тягнуться вже впродовж довгих років, під час яких західні провінції почувають себе що раз то більше упослідженими і приниженими в порівнянні з центральною, отже Східною Канадою. Це упослідження відчувають мешканці західних канадських провінцій передусім у господарській ділянці, і тому теперішня конференція премієрів має за завдання розв'язати передусім господарські проблеми, що докучають мешканцям західних провінцій.

Своє невдоволення з політики федерального уряду, очолюваного тепер ліберальною партією, виявили мешканці Західної Канади вибором послів опозиційних партій, головно консервативної, що здобула в Алберті всі посольські мандати, а в Саскачевані та Манітобі велику більшість. Вислід виборів був яскравою маніфестацією невдоволення західних провінцій з політики федерального уряду. Здається, що федеральний уряд зрозумів вислід виборів, коли запропонував спільну конференцію з премієрами західних провінцій, її мета — обговорити справи, які турбують мешканців західних провінцій.

Хоч провінційні уряди канадського заходу не є цілком згідні відносно своєї внутрішньої провінційної політики, це тим більше, що в Алберті є при владі прогресивно-консервативний уряд, а в трьох інших провінціях — уряд партії НДП, то у відношенні до федерального уряду всі чотири провінції узгіднили свої вимоги і на конференції виступатимуть одним спільним фронтом.

Між вимогами, що їх на спільній конференції висунуть премієри західних провінцій, на першому місці стоїть справа перерібки сирівців на готові продукти. Багато сирівців, наприклад, шкіри з худоби, висилають на схід, бо в Західній Канаді немає досить відповідних фабрик для їх перерібки, а зі сходу привозять на захід готові фабричні вироби. Наслідком цього ті вироби є досить дорогі, бо населення західної Канади мусить оплачувати перевіз сирівців на схід, а відтак перевіз готових виробів назад. Треба додати, що коли б ці сирівці переблювали на місці, то населення Західної Канади могло б знайти для себе працю в фабриках. Федеральний премієр Трюдо заявив уже заздалегідь, що постарається прийти з допомогою в розв'язці цього питання.

Дальшою пекучою проблемою заходу є справа залізничих оплат за перевіз товарів, які на Заході Канади є значно вищі, ніж на сході. Висота оплат за перевіз вантажів залізницею була встановлена дуже давно, коли захід не був ще індустріяльно розвинений і коли не було ще кому протестувати проти несправедливих оплат. Наслідком того багато товарів, вироблюваних на сході, коштують на заході Канади значно дорожче. Федеральний уряд вже від довшого часу розглядає цю справу, є надія, що вона буде полагоджена корисно для мешканців західних провінцій.

Премієри західних провінцій вимагатимуть теж, щоб федеральний уряд збільшив продаж продуктів та товарів Західної Канади, шукаючи на них у світі ринків збуту. У зв'язку з розбудовою господарського життя премієри західних провінцій будуть вимагати теж фінансової допомоги для західних фінансових інституцій, а дехто навіть висуває домагання, щоб західні провінції мали право на свої провінційні чартеровані банки, які могли б фінансувати розбудову господарського життя в цих провінціях.

Крім господарських домагань західні провінції хотіли б мати теж дещо більший голос і у вирішуванні політичних справ. Тому що західні провінції мають менше, ніж одну третину всього населення Канади, 5.8 мільйонів, то ясно, що вони ніколи не зможуть мати вирішного голосу в парляменті, ні в канадському уряді, де завжди переможуть посли чи міністри центральної Канади, що має 13.9 мільйонів мешканців. Щоб розв'язати й цю справу, дехто з ліберальних політиків пропонує, щоб у майбутньому вибирати сенаторів та щоб кожна провінція, без уваги на число населення, вибирала однакову кількість сенаторів. Хоч канадський сенат насправді не має вирішного голосу в справах канадського законодавства, то вибирані, за згаданим вище ключем сенатори аж ніяк не збільшили б політичного значення Західної Канади, а такі вибори до сенату напевне викликали б велике негодування на сході Канади.

Чи й скільки справ вспіє конференція премієрів полагодити, годі наперед сказати. Одначе треба щиро привітати ініціятиву і добру волю федерального уряду, що бодай виявляє бажання познайомитися з пекучими проблемами західної Канади та хоче їх, якщо не в цілості, то бодай частинно розв'язати.

Вісті з Едмонтону

ХОР ОЖ ЛВУ І СУМ „ВЕРХОВИНА"

Посолка п-і К. Чічак передає голові ОЖ ЛВУ п-і Т. Федорів чек, як дарунок від міністерства для справ культури, молоді та розваг п. Г. Шміда. Посередині стоїть п-і К. Школьна. Фото: Алберта Студіо

Хорове мистецтво, як галузь української культури, завжди було дорогоцінним скарбом українського народу на рідних землях і в країнах поселення, — хоч обставини нового життя не завжди сприяють плеканню нашої культури. Зокрема відчувається в цій ділянці брак заінтересування рідною піснею. Об'єднання Жінок Ліги Визволення України доцінюючи велику вартість української пісні поза межами України перед 15 роками створило жіночий хор для плекання української пісні, щоб її розвивати й розповсюднювати та заохочувати молодих ставати в ряди хору для продовження хорового мистецтва.

Хор „Верховина" увесь час служив рідною піснею українській громаді та репрезентував українську пісню між нашими співгромадянами, як прим. на фестивалі колядок в Едмонтонському „Ротари Клаб", на фестивалі Асоціяції Об'єднаних Націй, в Провінційному музею, МекЮвен Комюніті Каледж, де спів хору був набраний на телевізійну плівку, та в публічній школі Норвуд.

Не забував хор і про наших дідусів і бабусь, їхніх синів і дочок, внуків і правнуків, що живуть оподалік від Едмонтонського культурного середовища.

Хор їздив із рідною піснею по Алберті. Присутні на концертах мешканці різних Албертських місцевостей захоплювалися виступами „Верховини". Верховинкам залишились милі, незабутні спомини із тих концертів, після сердечної української гостинности, як прим. у Мирнам, Веґревил, Редвотер, Ту Гиллс та Калґари. Хор їздив із концертом теж до Саскатуну. Сердечна вам подяка, дорогі отці пароxи, та шановні панове-організатори концертових вечорів для нас приїзжих та гостин після них.

Про наш концерт у Веґревил писав о. М. Ничка ЧСВВ м.і. таке: „...Веґревил мав можливість налюбуватись мистецьким виступом жіночого хору „Верховина", Капелі бандуристок, танцювальної групи та дівочого квінтету з Едмонтону. Програма була різнородна і багата змістом: коляди, віншування, спеціяльний образ Різдва Христового та хоровід янголів (у першій частині концерту), а в другій народні пісні, дівочий квінтет, та танцювальні соля й групові танці. Вступним словом розпочато концерт і закінчено словом — деклямацією. Все це характеризувало велику ідейність, різнорідність та дбайливість у виконанні. Присутні пережили небуденні хвилини духового підбадьорення..."

А Асоціяція Об'єднаних Націй написала в листі таке: „Нам приємно подякувати вам та милим членам Ансамблю за вашу великодушну участь у міжнародньому фестивалі.

Як можна завважити з багатьох прихильних коментарів, виступ Ансамблю втішався великим успіхом. Виконання поодиноких точок було на високому мистецькому рівні й виявило незвичайний талан виконавців та високий ступінь професійного вишколу. Ваша участь причинилася багато до успіху вечора...

Президент Едмонтонської Асоціяції п. С. Ронкуцці та керівник фестивалю п. П. Ноел висловлюють вам свою особисту подяку та признання.

А я від себе складаю вам, пане професоре Яременко, мої найкращі побажання за цей концертовий виступ, який мені залишиться на довго в моїй пам'яті.

Завжди щиро відданий
За Едмонтонський відділ
канадської Асоціяції ОН
Дж. С. Вівер, представник

Число концертових виступів та самостійних концертів кожного року було від 8-15. За час свойого існування хор „Верховина" мав прибл. 150 виступів. Тепер хор приготовляється до відкриття Дому Української молоді.

Хор розвивається завдяки великій жертвенности обох диригентів: М. Соханівського, який був диригентом від початку існування хору через п'ять років, а після нього досі невтомно працює як диригент проф. С. Яременко, збагачуючи концертові програми своїми власними музичними творами. До успіху концертів причинилась теж і капеля бандуристок СУМ.

Належно доцінив цю працю хору Албертський міністер для справ культури, молоді та розваги Горст Шмідт, який дав грошеву допомогу („грент") на дальший розвиток хорової діяльности, як признання хорові за його вклад у канадську культурну скарбницю. Признання та допомога міністра були для хористок дальшим поштовхом до посиленої праці.

Жіночий хор ОЖ ЛВУ і СУМ „Верховина" враз із своєю управою складає найсердечнійшу подяку за його грошеву допомогу Високодостойному міністрові для справ культури молоді та розваг Г. Шмітові за його доцінення праці хору, зрозуміння великих потреб хору, а враз із тим, за моральну піддержку нашої молоді та заохоту її до дальшої праці.

Хор „Верховина" щиро дякує теж посолці до Албертської леґіслятури п-і Катрусі Чічак — відомій громадській діячці, яка завжди совісно служить своєю поміччю нашій громаді, й яка причинилася до одержання грошевої допомоги для хору „Верховина".

Т. Федорів

Список курсів українознавства

НА АЛБЕРТСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ В ЕДМОНТОНІ

НА АКАД. РІК 1973/74

Укр. 100. Початковий курс української мови.

Укр. 200. Університетський курс української мови першого року навчання.

Укр. 201. Практичні зайняття з української мови.

Укр. 302. Практичні зайняття мови другого року навчання. I.

Укр. 304. Курс української мови другого року навчання II.

Укр. 331. Курс української мови та літератури третього року навчання I.

Укр. 332. Курс української мови та літератури третього року навчання II.

Укр. 401. Курс граматики української мови вищого рівня I.

Укр. 402. Курс граматики української мови вищого рівня II.

Укр. 403. Практичні зайняття з української мови.

Укр. 411. Українська література до 1880 р.

Укр. 412. Українська література від 1880-го до 1920-х років.

Укр. 451. Історія розвитку української мови.

Укр. 453. Фонетика української мови.

Укр. 454. Морфологія та синтакса української мови.

Укр. 455. Порівняльно-зіставна аналіза української та англійської мов.

Укр. 481. Українська радянська література.

Укр. 482. Українська еміґраційна література.

Укр. 516. Середньовічна українська література.

Укр. 612. Шевченко.

Укр. 614. Українка.

Укр. 616. Франко.

Укр. 618. Коцюбинський.

Укр. 650. Вибрані питання з української літератури.

Укр. 699. Консультаційний курс.

Слав. 515. Давня східньослов'янська література.

С ЛІН 522. Історична граматика східньослов'янських мов.

С ЛІН 526. Читання східньослов'янських текстів.

С ЛІН 301. Вступ до слов'янських мов I.

С ЛІН 302. Вступ до слов'янських мов II.

С ЛІН 403. Вступ до слов'янського мовознавства.

С ЛІН 404. Порівняльне слов'янське мовознавство.

ДЕНЬ БУКК ТА ЗАКІНЧЕННЯ ДІТОЧОГО ТАБОРУ

НА ОСЕЛІ НАД ОЗЕРОМ ВОБМАН

День БУКК, що відбувся 15-го липня ц.р. на Єпархіяльній оселі над озером Вобман відбувся, як звичайно, дуже величаво при участі багатьох людей.

Цим разом день БУКК святковано під ґаслом „10-річчя звільнення з каторги Верховного Архиєпископа". Новим було те, що день БУКК пов'язано зі закінченням табору дітей на оселі Вобман. Це пов'язання показалося дуже корисним і наш Владика Ніл запропонував, щоби таке свято робити рік-річно на оселі, на що радо погодилися зацікавлені чинники.

До зорганізування цього свята причинилися головно три організації, а саме: Єпархіяльна управа БУКК під головуванням д-ра М. Снігуровича, дирекція табору під проводом її керівника о. В. Снігуровича та відділ БУКК при парафії св. Юрія, якого головою є п. інж. З. Васараб, що занявся технічною справою свята.

Цей день БУКК — патрона св. Володимира розпочався врочистою Архиєрейською Службою Божою, яку відслужив Преосвященний Владика Ніл в сослуженні о. д-ра Е. Камінського та о. протопресв. С. Чеховського. Церемонієром був о. Б. Снігурович. Заля була повна людей. До Служби Божої співав прегарно катедральний хор св. Йосафата під орудою п. М. Іваника.

Проповідь виголосив Преосвящ. Владика Ніл. Він хронольогічно переповів події до ув'язнення Верховного Архиєпископа, події під час звільнення з каторги та події після звільнення. Владика сказав, що Блаженніший зробив не лиш величезну роботу в адміністрації Церкви, але Він також діє для всіх українців світа, як об'єднуючий чинник та як найвищий авторитет Церкви.

Після Служби Божої дирекція табору подбала про смачний обід для гостей. Можна було купити також перекуску та напитки від відділу БУКК св. Юрія.

Точно в год. 1-шій пополудні почався концерт дітей та друга частина дня БУКК. Д-р М. Снігурович відкрив свято та вказав на велике значення БУКК в теперішніх обставинах нашої Церкви. Він сказав, що коли не буде католицької акції в нашій Церкві то може наступити велика криза в житті нашої Церкви. Він взивав усіх членів Церкви вступати в ряди БУК та працювати для Церкви не на слові, але на ділі. Д-р М. Снігурович вказав на спільне святкування БУКК та закінчення табору дітей, яке вказує на журбу БУКК за наше молоде покоління. Вкінці він подякував Преосвященному Владиці та священикам за участь в дні БУКК. Окрему подяку зложив директорові табору о. Б. Снігуровичеві за співпрацю та Сестрам за приготування концерту, паням за приготування гарного обіду, членам відділу БУКК при церкві св. Юрія за переведення технічної сторінки дня БУКК, п. М. Іванникові та хорові за спів та дітям за участь в концерті, а всім присутнім за прибуття.

Концерт дітей табору тривав коротко та випав дуже гарно. Діти були добре приготовані, говорили гарною українською мовою.

В часі концерту мав коротку доповідь о. д-р мітрат М. Сопуляк. Він звернув увагу на те, що в світі вже появилося багато спомнів про переживання в'язнів в таборах СССР. Різно-національні автори подають у своїх спомнах не лише те, що самі переживали; вони часто згадують і про переживання українців, між ними і про геройську поставу нашого б. в'язня Блаженнішого Иосифа. „Він самий мовчить, бо дотримує обіцянку папи Івана XXIII, який запевнив уряд СССР, що Архиєпископ Иосиф не буде використовувати своєї волі для того, щоб говорити правду про СССР. Це була умовина звільнення, якої береже Блаженніший. Та в приватних розмовах Блаженніший подав багато цікавого зі своїх переживань; про деякі з них хочу тут розказати" — говорив о. митрат.

Коли о. митрат говорив, то присутні перемінилися в слух бо те, що почули було й цікавим і ще більше піднесло в очах слухачів героїчну постать Блаженнішого. Зі слів о. митрата виходило, що життя й нинішня діяльність Блаженнішого то виразне чудо Божого провидіння і тому те, що він ще задумує зробити, тобто довести до завершення нашої Церкви патріярхатом, також буде здійснене.

Концерт закінчено українським гимном: „Ще не вмерла Україна".

Після концерту були гри та забави для молоді. Усі присутні розходилися у веселому та бадьорому настрою, а багато просили, щоб таке свято організувати кожного року.

Д-р М. Снігурович,
голова БУКК

КОРОТКА ІСТОРІЯ ВІДДІЛУ ЛУКЖ

ПРИ ПАРАФІЇ СВ. ВАСИЛІЯ В ЕДМОНТОНІ

(роки 1948 — 1953)

ДУХОВЕ ЖИТТЯ

Членкині відділу закінчили святий рік прощею до чотирьох церков в Едмонтоні. Вони брали й беруть участь у закритих духовних вправах у Ст. Алберт і в реколекціях перед Великодніми Святами. Кожного місяця приймають спільно св. Причастя.

Хворим членкиням висилаємо картки з побажанням видужання та замовляємо в їхніх наміреннях св. Служби Божі.

Вшановуємо теж 25-річні ювілеї подружжя наших членкинь, а за померлих членкинь жертвуємо св. Літургії.

В жовтні, місяці нашої св. Покровительки — Божої Матері — відзначуємо День ЛУКЖ; беручи спільно участь у св. Літургії, яку служить наш духовний асистент. В часі чайного прийняття з тої нагоди вшановуємо заслужених наших членкинь та роздаємо грамоти 20-річної праці в рядах ЛУКЖ.

Час від часу маємо відчити на релігійні теми.

В 1969 році членкині брали участь у передсинодальних нарадах у катедрі св. Йосафата в Едмонтоні й вислали делегатку на передсинодальну конференцію у Вінніпезі.

КУЛЬТУРНО-ВИХОВНА ДІЯЛЬНІСТЬ

Культурно-освітній комітет організував курси української вишивки. Для зацікавлених писати писанки зорганізовано окремий курс.

Аж 125 зацікавлених членкинь слухало, як членкині відділу інформували про підготовку великодніх пасок і бабок. Молоді членкині мали нагоду побачити зразковий кошик з приготованими стравами для великоднього свячення.

УКРАЇНСЬКІ СТРАВИ

Від 1956 року кожного року відділ влаштовує обід складений із українських страв. Ціль такого традиційного обіду не лише товариська, але й виховна: дати молодим господиням, народженим в Канаді, показ української кухні. Ці обіди такі популярні в Едмонтоні, що минулого року прибуло на обід аж 900 гостей.

Комітет для культурно-виховної діяльности влаштовував різні доповіді, як прим про українські великодні звичаї, день матері, Інститут Ваніей, про родинне життя, зміни, ухвалені на соборі у Ватикані, про Тараса Шевченка, Лесю Українку і др.

ДИТЯЧИЙ САДОЧОК

Відділ ЛУКЖ опікується садочком, який зорганізовано в 1967 році. Навчання розпочалося в січні 1968 року з 24 діточками. Першими вчительками були Сестра Петронеля і Софія Курило. Згодом число дітей зростло до 45. Садочок дуже успішно веде Сестра Петронеля.

Щороку для дітвори садка та всієї дітвори парафії, відділ влаштовує гостину св. О. Миколая з роздачею дарунків. Діти садочка виступають на сцені кожнього Різдва. Великодня й у День Матері. Вони ходять зі своєю виховницею колядувати. Відвідали теж шпиталь для пенсіонерів. На велику їхню радість виступали теж кілька разів на телевізійній програмі та колядували у нашого Владики Ніла.

Кожного року, як дітвора парафії приступає до першого св. Причастя, членкині відділу відповідно прибирають церкву, допомагають приготовити процесію дітей і дають снідання дітям, батькам і хресним батькам. Протягом минулих двох років 72 дітей прийняли перше св. Причастя.

СУСПІЛЬНА ОПІКА

Членкині відділу ЛУКЖ св. Василія відвідували хворих від самого початку існування відділу, зокрема найбільше в шпиталі св. Йосафата. Як членство зростало то й число відвідин шпиталів збільшувалося. Тепер маємо окремий шпитальний комітет складений із 26 членкинь. Вони відвідують хворих у сімох шпиталях і в двох старечих домах.

З нагоди Різдва й Великодня наш відділ обдаровує хворих подарунками. У Великодній час роздаємо прибл. 107 кошиків з великодними стравами.

Відділ дає допомогу бідним батькам у парафії. В 1973 році членкині згодилися відвідувати старших людей по домах, щоб їх розраджувати та не давати їм відчути їхньої самітности.

Відділ вислав 18 пачок одежі для наших бідних братів у Бразилії. Членкині зменшили кошт висилки пакунків завдяки допомозі о. М. Нички ЧСВВ, що є Бразилійським громадянином.

В 1965 році членкині відділу врадили допомагати семінаристам ОО. Василіян й ухвалили давати стипендію в сумі тисячу долярів річно.

Наш відділ є одним із фундаторів щотижневих радіо-пересилань „Вечірня година". Програма почалась в 1970 році. Відділ досі пожертвував на неї 550 долярів.

ІНШІ ПОЖЕРТВИ

Відділ ЛУКЖ передав свої пожертви на сиротинець в Мондері ,на музей оо. Василіян в Мондері, на оселю св. Василія над озером Пиджен, на килим у старій і новій церкві, на стипендію для доброго учня української мови через Єпархіяльну управу й на дар любови Преосв. Нілеві в день його іменин. Протягом минулих 16 років виплачено на ті цілі 7,000 долярів.

ЛУКЖ І ПАРАФІЯ

Окремий комітет складений із 22 членкинь дбає про всі потреби в нашій парафіяльній церкві. Членкині прибирають церкву з нагоди Різдва; Великодня, дбають про охайність у церкві та манастирській каплиці.

Відділ удержує зв'язок з парафіяльною радою й господарським комітетом. На кожні сходини висилає па дві делегатки.

Членкині допомагають приготовити обід у празничний

(закінчення на 5. стор.)

ЇДЕМО НА ПРОЩУ

НИЗКА ВРАЖЕНЬ З ПОДОРОЖІ ДО СВЯТИХ МІСЦЬ

о. М. СОПУЛЯК

ЦЕРКВА ВІДВІДИН ЄЛИСАВЕТИ

Наша минула проща до Святої Землі відбулася в Айн Керем приблизно в тому самому часі, що я був попереднього разу, тобто в жовтні. В Айн Керем, біля церкви Відвідин Єлисавети так само ясно й ярко світило сонце, як тоді, як я був сам, так само голосно й радісно щебетали пташки й так само приманчиво виглядала долина, поруч дороги, що вела до церкви Відвідин Єлисавети й тягнулася синявою смугою ген в далечінь. Наші прочане, між якими були й старші люде, йшли під гору поволі, любуючися гарним краєвидом та спокоєм, що тут панував. Деякі з них приставали й робили світлини із чудового краєвиду, що його, поза гірськими околицями рідко де можна побачити, а інші прямо відпочивали, бо стрімка дорога таки втомлювала.

І цим разом перед будинком Російської Православної Місії лежало незгорнене пожовкле листя й не видно було нікого, щоб там жив. Я коротко пояснив прочанам, що це за будинок й ми всі спрямували свої кроки до брами церкви Відвідин. Цього разу чернець-францісканин був уже в манастирі й, на мій дзвінок, вийшов відчинити браму. Він зрештою знав, що ми прибудемо, бо настоятель гостинниці „Казанова" в Єрусалимі телефонував йому, що ми вибираємося на прощу до Айн Керем. Наші прочани почали збиратися на просторому подвір'ї чернечої обителі, в тіні буйних дерев-олеандрів, щоб відтак разом увійшли до церкви та слухати пояснень о. францісканина.

Згадуючи про своїх сусідок, черниць російського православного манастиря св. Єлисавети, понижче церкви Відвідин, чернець-францісканин сказав, що до 1947 року щороку приходила процесія з церкви російського православного манастиря на Оливній горі в Єрусалимі до манастиря російських черниць поруч церкви Відвідин й тут спільно відзначували врочисто пам'ятку відвідин Божої Матери в Єлисавети. Після 1947-го року, як Палестину було поділено між Ізраїль та Йорданію, процесій уже нема.

Здавалося би, що з церквою Різдва св. Івана Хрестителя повинно би бути зв'язаних більше переказів та леґенд, як з церквою відвідин Єлисавети. А тимчасом навідворіт. Якраз про місце, де побудована церква відвідин Єлисавети, є багато переказів. Саме місце мусить бути дуже давне, бо переведені розкопи виявили, що воно існувало вже в давній давнині. Зокрема багато гробів із часів Христа є доказом, що тоді там мусіло жити багато мешканців. Тож не диво, що давні перекази й леґенди поширилися між мешканцями у Айн Керем. Т.зв. перше Євангелія Якова оповідає про матір св. Івана Хрестителя Єлисавету, що вона втікала зі своєю дитиною св. Іваном Хрестителем перед вояками Ірода, що вбивали всіх дітей в околиці Вифлеєму, щоб в той спосіб позбутися Ісуса, якого боявся Ірод. Єлисавета дійшла до скелі, що загородила їй дорогу й тоді попала молитися: „Божа горо! Прийми матір і дитину!" На цю молитву гора розділилася на двоє, Єлисавету та св. Івана осяяло дивне світло, з'явився янгол, який допоміг Єлисаветі та її синові скритися в горі перед вояками Ірода. Що це місце було Айн Керем, про те зій, який відвідував св. Землю в 530 році, він пише, — свідчить прочанин Теодо-що він був там, де жила Єлисавета, мати св. Івана Хрестителя та що це місце є віддалене від Єрусалиму п'ять миль.

Про цю леґенду згадує й український прочанин архимандрит Данило, що побував у Святій Землі 1106 і 1107-го року. Він пише у своїх споминах, що відвідував „місце, де колись стояв дім Захарії. Тепер на тому місці підноситься гарна церква". В тому місці Марія, Божа Мати, вітала Єлисавету. На ліво від входу, в невеликій печері прийшов на світ Іван Хреститель". Відтак він мандрував через невелику долину й прибув до невеликої церкви на склоні гори, куди втікала Єлисавета й молилася, щоб гора прийняла її та дитину.. „Гора похлонула Єлисавету з дитиною й, як прибули Іродові вояки, не знайшли нікого й повернулися заклопотані назад. Місце тої події можна бачити ще й сьогодні в скелі".

Ця леґенда збереглася в церкві відвидин і досі, бо в мурі т.зв. долішньої церкві Відвідин Єлисавети є заглиблення, що в ньому зберігається частина скелі із невеликою розколиною посередині. То мала бути та частина скелі, куди, згідно з леґендою, Єлисавета схоронилася із своєю дитиною — св. Іваном Хрестителем. Про цю скелю згадує багато прочан, що відвідували Айн Керем в різних сторіччях. Вже в п'ятому та шостому сторіччі прочани могли купити в Айн Кедем пам'ятку — спеціяльний медальйон із паленої глини, на якому зображено, як маленький св. Іван Хреститель переходить із рук своєї матері Єлисавети в отвір у скелі. За Єлисаветою та св. Іваном Хрестителем на медальйоні зображений вояк Ірода, що стоїть неначе закаменілий і дивиться на дивну подію. Над Єлисаветою на медальйоні вирізьблений Ангел-хоронитель. Кругом медальйона є напись у грецькій мові: „Господнє благословення із місця, де схоронилася свята Єлисавета".

Дуже можливо, що згаданий кусок скелі був колись при самому горбку. Але, як будовано церкву, його відлуплено від горба й поставлено в заглиблені церковного муру. Там він стоїть і досі, а над ним є напись у латинській мові: „В цій скелі Єлисавета мала заховати св. Івана". Над заглибленням є мальовило з наших часів, на якому представлено вбивство дітей у Вифлеємі. З лівого боку мальовила видно Єлисавету, як вона прямує зі своєю дитиною св. Іваном Хрестителем до скелі.

Для декого може бути дивним, чому мати св. Івана Хрестителя жила аж в двох домах у тій самій місцевості. Деяке пояснення дає невідомий прочанин із 14-го сторіччя, який описуючи Айн Керем, пояснює, що старозавітний священик Захарія, батько св. Івана Хрестителя, мав у Айн Керем два доми. Один, де він жив постійна й де прийшов на світ св. Іван Хреститель і другий дім, що був неначе літньою резиденцією, що в ній перебувала Єлисавета, як її відвідала Пречиста Діва Марія після Благовіщення. До цього місця прибули якраз наші прочане.

Францісканин-словак звернув увагу нас усіх на мур, що відділяв францісканську обитель від будинку Російської Православної Місії, де був ряд мармурових таблиць — числом 41 — однакової величини, на яких в різних мовах була виписана пісня Божої Матері, що нею Вона прославляла Всевишнього при зустрічі з Єлисаветою. Чернець пояснив, що ці таблиці причіплено в часі Марійського року (1954). Але він не вмів пояснити, хто подбав про те, щоб там була теж і таблиця з піснею в українській мові. З усіх тих таблиць можна було купити від францісканів фотографії, але тому, що я всі українські фотографії, а їх було прибл. 40. я забрав ще в часі своїх перших відвідин, ніхто із наших прочан не міг купити картки із пам'яткової таблиці в Айн Керем, бо я їх усіх мав уже в Едмонтоні.

Вхід до церкви Різдва св. Івана Хрестителя в Айн Карем.

Коротка історія відділу ЛУКЖ

(продовження з стор. 4.)

день і в день спільного свяченого в Провідну неділю.

Тісно співпрацюємо й допомагаємо в нашій парафії в праці комітету для прийнять і бенкетів. Увесь прибуток з того йде на сплату довгу будови нашої церкви, Культурного центру та парафіяльної резиденції наших оо. душпастирів. Щоб придбати потрібні на те фонди, відділ організує річні чаї, базарі, бінго, показ ноші, традиційні обіди, продаж бабів, пасок і писанок перед Великоднем.

Фонди відділ видає на свою культурну і харитативну діяльність, на потреби парафіяльної церкви й на сплату довгу. Пожертви до парафії досягли досі суми понад 12, 000 долярів.

В 1968 році відділ ЛУКЖ при парафії св. Василія склав правильник для кращої внутрішньої діяльности ЛУКЖ.

Одною з важних постанов правильника є те, що членкині до управи вибираються на два роки. Відтак міняються, щоб дати нагоду іншим членкиням працювати в управі. В той спосіб дається нагоду привчити й інших членкинь до проводу в організації.

ВИДАВНИЧІ СПРАВИ

Управа друкує раз на місяць, й висилає листи до всіх членкинь, пригадує про місячні сходини та інформує їх про справи, які будуть обговорювані на найближчих сходинах відділу.

Відділ ЛУКЖ св. Василія видав кухарську книжку („Кулінарі трежерерс"). Збірка грошей на друк і куховарських приписів почалася в 1957 році. Перший наклад, 6,000 книжок вийшов з друку 1959 році. Перший дохід з продажу книжки був 12,000 долярів і його передано в цілості парафії.

Другий наклад „Кулінарі трежерс-сентеннiял їр" вийшов з друку в вересні 1968 року накладом 12.000 примірників. В церпні 1972 року додруковано ще 6,000 книжок. Прихід в сумі 24.000 долярів передано також парафії.

Комітет продажі куховарських книжок має 22 членкині.

ПРАЦЯ ПОЗА ПАРАФІЄЮ

Щороку відділ ЛУКЖ бере участь в чайному прийнятті і в дні іменин нашого Владики Ніла.

Членкині беруть участь в чайних приняттях, базарах і празничних богослужбах інших парафій Едмонтону, висилають делегаток на всі з'їзди Едмонтонської єпархії і на всі конгресі організацій Католицької Акції.

Щороку переводять теж збірки на громадські фонди: боротьби з пістряком, недуги серця і другі.

Наш відділ, час до часу, запрошують на телевізійну станцію із показом українського святочного обіду та приготування українських страв.

На запрошення Єпархіяльної управи й о. М. Нички ЧСВВ виступали на радіо-програмах СіКейЮ-Ей.

В 1970 році створено у нас новий комітет під назвою „Громадські зв'язки" (Паблік Релейшенс). Завданням цього комітету є мати зв'язок із організаціями, установами та визначними людьми поза парафією та інформувати про різні справи й проблеми.

Членкині цього комітету ходять на сходини Ассоціяції споживачів, були приявні на конференції в справі багатокультурности в серпні 1970 року, брали участь в кампанії „громадського фонду" й програмі Ассоціяції ОН в 1971 році.

Одна членкиня комітету була запрошена організацією жінок професіоналістів і бизнесменів на панелеву дискусію на тему: „Що станеться з поправними інституціями в майбутньому"?

Членкині вислали листа до прем'єра Канади й послів крайового парляменту з протестом проти нищення ненароджених дітей.

Наш відділ брав участь у виставі української вишивки й кераміки в Провінційному музеї.

Членкині читають журнал ЛУКЖ „Наша дорога" і журнал „Споживачів".

Рік 1973 є роком нашого срібного ювілею. Відділ старається відзначити його по можности дуже врочисто. З тої нагоди відділ пожертвував 1,000 долярів на мозаїку запрестольного образа Воскресіння Христа в парафіяльній церкві св. Василія. Купив теж дві хоругви вартости 300 долярів з образами Покрова Пресв. Богородиці і Пресв. Христового Серця.

Членкині відділу взяли участь у бенкеті на честь Блаженнішого Иосифа (Сліпого), а відділ дав 50 долярів на привіт у пропам'ятній програмі з тої нагоди.

В цьому році. перед щомісячними сходинами, членкині беруть участь у св. Літургії і голосно всі відповідають Службу Божу. Відділ ЛУКЖ св. Василія видав з нагоди 25-річчя пропам'ятну книжечку й закінчив своє 25-річчя святочним бенкетом.

М. В.

Styles
Denture Clinic
C. H. STYLES,
Certified Dental Mechanic
10128 - 100 St., Edmonton
206 McLeod Bldg. — 424-9645

АСЕКУРУЄМО
Авта, будинки, хатні речі, бизнеси, від вогню, грабежі, особисту відповідальність (liabilities), морґеджові довги, рівнож асекурації: життєва хворобова, від випадку.
10% знижки
на будинки, хатні речі й особисту відповідальність (liabilities)

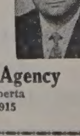

Cwikilewycz Insurance Agency
10960 - 75 Ave. Edmonton, Alberta
Tel.: 436-4466 — 424-0915

З Канади, з любов'ю

Шановні читачі, либонь, будуть заскочені тим, що з нагоди свята Американської Незалежности 4-го липня автор цих рядків виступає з любовними деклараціями в стосунку до... Канади. На своє виправдання автор може хіба покликатись на т.зв. вийняткові обставини, що заставили його писати про Канаду — з любов'ю: спонукав його до цього перший Канадський З'їзд Об'єднання Українських Письменників „Слово", що відбувся в днях 1 - 3 червня ц.р. в Торонті, — розуміється, при активній участі нас, „американців".

Треба відверто і з рукою на серці признатися, що такого успішного з'їзду ми, американці, не влаштували б ані в Ню Йорку, ані у Філядельфії, ані навіть в Чікаго, де часом діються речі надзвичайного порядку. Цікаво було спостерігати різнобарвну мозаїку літературних поколінь у залі Інституту св. Володимира, починаючи з молоденької студентки-поетеси Ірці Макарик, а на достойній дочці Великого Каменяра, пані Анні Ключко-Франко кінчаючи. Все ж таки найкраще запрезентував себе едмонтонський осередок „Слова", очолений Юрком Стефаником, що приїхав аж з-під Полярного Сяйва і привіз на з'їзд ще мокре від друкарської фарби, 5-те число Збірника „Слово", на яке, до речі, провінційний уряд Алберти дав дотацію 750 долярів. А самий З'їзд, як знаєте, відбувся за фінансовою підтримкою федерального уряду Канади в сумі 2,500 долярів.

І як не любити такої країни і такого Уряду, коли він покриває, бодай частинно, кошти влаштування з'їзду українських літераторів, коли представник цього Уряду, — до речі, українець, п. Яворський, засідає два дні в президії З'їзду, коли під час бенкету вітає письменників радний м. Торонта, теж українець, п. Бойчук, коли в З'їзді беруть участь такі капацитети, як проф. В. Кірконнелл і д-р Джеймс МекҐреґор, коли франкомовний гість, д-р Ейнен, рецитує французькою мовою переклад „Прологу" до поеми „Мойсей" Івана Франка!..

І з чим нам, американцям, до королівської Канади?.. На котрому нашому письменицькому зібранні ми мали таких видатних представників, втішалися такою урядовою підтримкою та увагою? Пригадую, на одному з'їзді „Слова" в Ню Йорку, 10 чи 15 років тому, коли канадські „слов'яни" ще тільки ставали на ноги, наш голова, Гр. О. Костюк, потішав жартома свого кума, достойного Уласа Самчука: „А як вам буде затяжко, то ми прилучимо Торонто до Ню Йорку".

Виглядає так, що тепер обертається комета хвостом, і чи не прийдеться в недалекому вже майбутньому приєднувати Ню Йорк до Торонта...

(„Свобода")
Ікер.

Здорожали західно-німецькі марки

У зв'язку із постійною обнижкою вартости американського доляра західно-німецький уряд проголосив підвишку вартости західньо-німецької марки на $5\frac{1}{2}\%$. Наслідком того всі туристи, що їдуть до Німеччини та всі купці, що мають торговельні обороти з Західною Німеччиною платитимуть за все $5\frac{1}{2}\%$ більше. Це заторкне і канадців, бо канадський долар, який не має чітко означеної вартости, звичайно додержується на міжнародніх біржах вартости американського доляра.

Уряд США обіцює собі багато користей із підвишки вартости марки, бо тим самим американські товарі, які продаються за кордон, будуть тепер на $5\frac{1}{2}\%$ дешевші від того самого роду німецьких товарів. До того може й самі німці будуть купувати деякі товарі в США, бо вони можуть бути дешевші від американських.

ДО ЧОГО ДОВЕЛО ДАХОВЕ ЗАЛІЗО?

Олександер МАЙ

Справа Миколи Олександровича Бутка - Хлестакова в новій совєтській версії — набула в СССР великого розголосу. Совєтська преса присвятила йому ряд обурених статей, історія цього „героя" закінчилася сумно — його засудили до багаторічного тюремного ув'язнення. Увагу однак привертає не його доля, а совєтська дійсність, що породжує злочинність. Все почалося з того, що Бутко, зайшовши до начальника відділу постачання міністерства кольорових металів СССР Дороніна, назвав себе головою колгоспу „Кримський" і запитав, чи не може міністерство відпустити для колгоспу сорок тонн дахового заліза, яке й досі в СССР вважається дефіцитним товаром. Він розповів Доронінові, що очолюваний ним колгосп-мільйонер побудував на чорноморському узбережжі санаторій на півтори тисячі ліжок і що колгосп ладен протягом літнього періоду оздоровити в своєму санаторію будь-яку кількість міністерських працівників, якщо це міністерство продасть колгоспові потрібне йому залізо. „Готуйте списки ваших підлеглих, заплянуйте їм відпустки та повідомте мене десь наприкінці травня, щоб наш колгоспний санаторій якнайкраще підготувався до прийому ваших людей.

Бутко ніби знав, чим можна спокусити Дороніна і розповів йому про колгоспні парники, які обслуговують прибулих до санаторію. А в тих парниках якої тільки ярини немає! Біда тільки в тому, що парники не мають над собою даху. Отож Бутко й прийшов сюди з надією дістати дахове залізо. Захоплений кримською ідилією, начальник відділу постачання міністерства Доронін повів Бутка до заступника міністра, якого кримський посланець зачарував ще більше. З міністерства кольорових металів Бутко вийшов з ордером. який давав йому право одержати сорок тонн дахового заліза. з будь-якого складу міністерства на всій території СССР. З цим ордером він опинився в колгоспі „Вперед" Немирівського району Вінницької області і, назвавши себе представником міністерства кольорових металів, запропонував колгоспові цей ордер за вісім тисяч карбованців. Цю суму йому виплатили голова колгоспу Басовський та бухгалтер Покотило. Тимчасом міністерство кольорових металів склало список своїх співробітників, які бажають відпочити в Криму. Деякі з них заздалегідь замовили квитки в літаках та поїздах, що прямують на південь.

І як на гріх, міністерство шукало Бутка, аби з'ясувати кількість місць, заброньованих ним для міністерських працівників у колгоспному санаторію. На телефонний дзвінок відгукнувся справжній голова колгоспу „Кримський": „Путьовки? В санаторій? На море? Так наш колгосп далеко від моря. Який Бутко? Нічо не розумію!" Довелося працівникам міністерства розпаковувати свої чемодани, а коли чотири вантажні машини з колгоспу „Вперед" прибули на міжобласну базу міністерства, щоб одержати дахове залізо, голову цього колгоспу Басовського приголомшили несподівано вісткою: „Тільки вчора міністерство наказало анулювати ваш наряд". Ця історія закінчилася досить сумно. Крім Бутка, потерпіли Басовський та Покотило, яких засуджено за те, що вони виплатили пройдисвітові вісім тисяч карбованців, а інші особи, причетні до цієї справи, як пише газета „Известия", зазнали тільки адміністративної кари: Їх не судили. Не судили й головного винуватця — державний лад, за якого, заради кількох тонн дахового заліза, люди йдуть на злочин, а заради відпустки на морському узбережжі міністерство порушує державний плян та видає авантюристові ордер на дефіцитний товар. Такого висновку „Известия", на жаль, не зробили.

Становище українців в Польщі

З листа, що його вислали українці згуртовані в Українському Суспільно-Культурному Товаристві в Горлицях до Польської Об'єднаної Робітничої Партії (урядова партія в Польщі), ще в 1971 році, довідуємося про життя українців в Польщі і про те, як поляки, хоч вони й комуністи, однаково, як капіталісти колись, трактують українців в межах своєї держави.

Як росіяне, без уваги на те, якого вони не були б політичного переконання, так і поляки стараються винародовити народи, що живуть у їхній державі. Подібно як росіяне русифікують українців, а коли хтось обстане за своєю мовою чи рідною культурою, то його вважають націоналістом, так само роблять і поляки.

Українці пишуть в листі. „В минулих роках життєві справи українців трактували польські урядники поверховно. Але в останньому часі нехтування цими справами набрало вже офіційного характеру..." „Членів, що підписали лист до партії, лякали, на допитах відносилися до них з призирством, чинили на них натиск, щоб вони відкликали свої підписи на згаданому листі, погрожували, що звільнять їх з праці, переселять, а то й виселять їх до СССР. Декому заявили, що згаданий лист то ворожа робота, за що слід би арештувати тих, що його написали.

„Від переселення у 1947 році трапляються досить часто випадки морального принижування з боку деяких представників влади, які не реаґують з належною рішучістю на прояви дискримінації польських націоналістів супроти українців"... „У місцевості Поляни, кроснянського повіту група кількадесяти поляків під проводом свого римо-кат. священика вдерлася силоміць до православної церкви, яку місцеві православні українці відновили після воєнних відшкодувань. Цьому безправ'ю приглядалися безчинно м. ін. голова відділу Польської Об'єднаної Робітничої партії військовий чи поліційний службовець у ранзі майора".

„У зв'язку з висланим листом до партії називають нас українськими націоналістами. Хочемо тут завважити, що українські націоналісти, як відомо, ніколи не зверталися ні з якими справами чи проханнями до комуністичних партій та урядів, а тим більше до радянської влади".

Розвинена й досить розповсюджена в Польщі система залякування українців, що не є для нікого таємницею, довела до того, що їм доводиться затаювати свою національність. То не лише слова. Від 1957 року то очевидні факти. Діячів УСКТ кривдять морально, залякують, застосовують до них економічний натиск та переслідують.

„Замість розглянути наше звернення, деякі представники місцевої влади визнали його за ворожий акт, виразно домагаючись відкликати його. Чому?"

Колись „пануюча кляса користувалася правами, а раби мали лише обов'язки. Але... раб, який усвідомив собі своє рабство , вже не є рабом. Знаючи, що таке свобода, він боротисьме за неї".

„У нашому листі ми не домагалися вигід ані привілеїв, — хочемо лиш того, на що дозволяє нам закон. І в СССР і в Польщі ті, що видають закони, самі їх ломлять. Бо закон написаний для пропаганди, а в практиці ведеться шовіністична робота „на знищення Русі".

„Українці дають приклад гідного виконування обов'язків супроти держави. Тому вони заслуговують і мають право користуватися практично з ґарантованих конституцією прав, зокрема в ділянці розвитку своєї культури та освіти".

Ми подали лиш деякі частини письма. Чи воно має якийнебудь вплив на зміну відношення до українців, не знаємо. З нашого знання польського шовінізму ми сумніваємося, чи лист влекшив долю виселених з рідних земель українців. Ми радше підозріваємо, що ще більше пошкодив. Але то не значить, що такого листа не треба було висилати.

• 20% із 39,00 італійських ґазолінових станцій були замкнені протягом кількох минулих тижнів по причині недостачі пального (ґазоліни).

Едмонтон: вшанували померлих піонерів

В парку Елк Айленд коло Едмонтону, пишається великий і гарний пам'ятник в честь українських піонерів. Збудовало цей пам'ятник Т-во Українських Піонерів Алберти в 1963 році й є він одною з головних атракцій парку для всіх відвідувачів та туристів.

Як попередніми роками, так і цього року Т-во Українських Піонерів влаштувало свою зустріч в Елк Айленд парку, в неділю 24-го червня й при цій нагоді зложило перед згаданим пам'ятником свій вінок.

Програму переводив колишній інспектор шкіл п. І. Горецький, який попросив учителя п. І. Гуцуляка, щоби він зі своїми маленькими танцюристами та присутніми гостями помаршували до пам'ятника піонерів. Діти, в українських народних строях, несли український і канадський прапори, а старші громадяни Андрій Зварич і Николай Боханецький несли вінок, який зложили перед пам'ятником.

Потім п. А. Зварич виголосив коротку змістовну, промову про наших піонерів. Між іншим він говорив так: „Складаю вінок в пам'ять перших українських піонерів, для котрих праця ніколи не була страшною. Вони прорубали шлях і протоптали нам вузькі стежки в цій широкій Канаді. Показали вони нам, як тими стежками ходити, щоби вони не заросли й не затерлись з нашим відходом із цього світу.

Ми, піонери, своє зробили. А тепер ви, наші нащадки, — ходіть і ви цими стежками й ведіть ними своїх дітей. Вони підростуть і зрозуміють, як мають ними ходити і так збережуть ці стежки надалі на славу й користь всім українцям, — а нам старшим та померлим піонерам на втіху, що ви зберегли те, для чого ми так тяжко працювали і передали вам те тут на вільній канадській землі. І Бог поблагословить нас усіх українців за наші змагання, труди та працю".

Стоячи перед пам'ятником, п. Н. Боханецький говорив так: „Від нашого Т-ва вітаю всіх вас на цьому зібранні й хочу подякувати вам за вашу присутність, що ви так численно прибули, щоби вшанувати пам'ять наших перших піонерів і зложили їм цей вінок на спомин їхньої праці в Канаді. При цій нагоді хочу згадати тих наших членів, які відійшли у вічність в 1972-73 роках. Ними були: кол. посол В. Томин, інж. М. Фляк, І. Прийма, і перший посол до Оттави М. Лучкович, а недавно наш старенький піонер п. В. Гавриляк, який прожив 94 роки. Перед ними ми клонимо свої голови, як також перед усіми тими, що відійшли у вічність попередньо, як В. Дорош, С. Головач, І. Баран, В. Плазюк, Г. Фарина, В. Чумер, С. Леськів, П. Зварич, М. Залізняк, М. Томашевський, Г. Томашевський, В. Пилипів, брати Д. і М. Фербей і багато інших.

Ланцюг життя складається з малих кілець, споєних добрими словами й ділами. Наші піонери робили багато добрих діл і їх зусилля, праця та змагання і вклад в розбудову Канади є вже історією нашого поселення в Канаді. Нехай буде між нами вічна пам'ять про них".

Група маленьких дітей зі школи в Ендру, Алберта, під проводом учителя п. І. Гуцуляка, виконала дуже гарно рад народніх танків, за що належиться щира подяка йому і виконавцям.

Також промовляли ще коротко про померлих піонерів: І. Гуцуляк, І. Горецький, В. Косташ і Д. Прокоп. Закликали вони, щоб плекати культ пошани померлих піонерів, які виконали своє життєве завдання так гарно та героїчно.

При цій нагоді треба зробити одну заувагу. Через довгі роки в Елк Айленд парку стояв будинок з відповідною плятформою, на якій виступали співаки, танцюристи й бесідники. Цього року уряд позбувся того будинку і тим зробив велику кривду всім тим, що влаштовують мистецьку програму. Тому всі свідомі громадяни повинні негайно писати листи й прохання до уряду в Оттаві, щоби була поставлена нова плятформа для вжитку в часі концертів та всяких інших підприємств. Під натиском публічної опінії уряд напевно поставиться прихильно до цієї справи й збудує нову плятформу.

Обсерватор

Похорон: Ванкувер, Бр. К.

БЛ. П. ОЛЕКСАНДРА БЕЛМАС

У понеділок, 14-го травня, упокоївся в Бозі, принявши св. Тайни, бл. п. Олександер Белмас.

Народився покійний 7-го березня 1885 р. в Україні. Служив при інфантерії через три роки за панування австрійського цісаря Франца Йосифа. В 1911 р. оженився із Катериною Козабелл, а слідуючого року виїхав до Канади й замешкав у Мус Джа, Саск.

Тяжкі то були ті піонерські часи, однак молодому Олександрові пощастило дістати працю у Сі-Пі-Ар, де працював понад 30 років. Хоч в той час у Мус Джа не було нашої церкви, то родина Белмас ходила на Богослуження до римо-кат. костела, в котрім були похрещені всі їхні діти.

1950 р. пок. Олександер виїхав з родиною до Ванкуверу, де доживав свойого віку. Від першого дня приїзду до нового міста, він відразу віднайшов свою рідну церкву, до котрої ходив із родиною кожної неділі та свята.

При церкві св. Покрова Божої Матері існує Апостольство молитви, до якого включилась і родина Белмасів. В кожну першу п'ятницю і неділю в місяці ця родина приступала до св. Тайн. Хоч вони мешкали далеко від церкви бо треба було брати аж три автобуси, щоб дістатися до церкви, та вони старалися не опустити ані одного недільного Богослуження. Перед двома роками Олександер мусів піддатись операції, яка дуже підкопала його здоров'я, так що вже не мав сили ходити до церкви. Але він через послідних два роки у кожну першу п'ятницю у своїм домі приймав св. Причастя.

Слід тут згадати, що внука ,а дочка сина Михайла Белмас, вступила до клявзурових Сестер. Багато є сьогодні католицьких родин, які не дозволяють своїм дітям щоб вони йшли до манастиря а зате часто трапляється, що їхні діти виходять за протестантів й пропадають для нашої церкви та народу.

Із приватного об'явлення св. Маргареті Аляокок, ми знаємо, що Ісус Христос приобіцяв тим, що будуть почитати Пресв. Христове Серце та будуть приймати св. Причастя у перші п'ятниці, Він зішле особливійші ласки, а зокрема забезпечить їхню щасливу смерть. 4-го травня, в першу п'ятницю місяця, у послідне бл. п. Олександер, прийняв ще св. Причастя і при тім сказав: „Я почуваюсь дуже щасливий, хоч я дуже ослаблений", а в суботу, 12-го травня, приняв св. Тайну Єлеопомазання, і 14-го травня відійшов до вічности.

16-го травня, в похороннім Заведеню Бел Фюнерал відслужив о. Ю. Слота ЧСВВ частину похорону а слідуючого дня, 17-го травня відправив Службу Божу і виголосив прощальне слово у двох мовах. Тлінні останки покійного спочили на українській секції цвинтаря „Форест Лавн". Із цвинтаря всі учасники перейшли до Католицького центру, де наші членкині відділу ЛУКЖ погостили всіх перекуською. З нагоди похорону родина покійного склала жертву на „Українські Вісті"5 .00 дол. За жертву щиро дякуємо, а покійному вічна пам'ять.

Присутний-приятель

ПОДЯКА

Цим складаємо щиру подяку Впр. о. Ю. Слоті ЧСВВ за відвідини хворого, нашого мужа, батька і діда, як також за відслуження св. Літургії і похоронних відправ.

Рівнож дякуємо п. Д. Василишин з похоронного заведення, „Бел Фюнерал" за солідну обслугу, п. Ст. Шостак дякуємо за спів у часі похорону, а всім тим, котрі взяли участь в похороні, дякуємо за молитви, за Служби Божі, та за вінки-квіти.

Нехай предобрий Бог винагородить вас усіх стократно.

Дружина Катерина, сини, невістки, доньки, зять Мартин, і внуки

ORBIT

ОРБІТ Co.
10219 - 97 вулиця, ЕДМОНТОН 15, АЛТА

Висилаємо всілякі посилки з нашого великого екладу товарів, який маємо найкращий, а в Україні найбільш придатний. Пересилка триває 6 тижнів.

ПРОЩА ДО СВЯТИХ МІСЦЬ: РИМУ – ЛЮРДУ ТА ДО СВЯТОЇ ЗЕМЛІ

Якщо збереться відповідне число охочих їхати на прощу, то з початком місяця жовтня відбудеться проща до Риму, Люрду та Святої Землі, та, евентуально, до Туреччини, де відвідає столицю Істанбул та місто Ефес.

Зголошуватися просимо заздалегідь, щоб можна завчасу замовити місця на літаках та по готелях чи гостинницях.

ASTRO TRAVEL SERVICE
Centennial Building
423-2351 10019 103 Ave.
І. ДОРОСЕВИЧ

СТУДІЇ ІСТОРІЇ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ

МИХАЙЛО Г. МАРУНЧАК

в трьох томах: т. X (8), XI (9) і XII (10). Видання Української Вільної Академії Наук, Вінніпеґ, 1964-65, 1966 1967 і 1968-69.

„Студії до історії українців Канади" це один з найповажніших здобутків дослідної праці піонерського періоду українців Канади. Новий джерельний матеріял, велетенське багатство інформацій та ілюстрацій, жива розповідь, пронизана ентузіязмом дослідника і його пієтизмом до піонерів українського життя в Канаді, зложилися на високу вартість твору-епосу.

Кожний з трьох томів творить окрему цілість, а всі разом — основу синтетичного твору „Історії Українців Канади", якої перший том появився в 1968 р.

Перший том „Студій", затитулований „**Шотляндські поселенці та українська громада в Пойнт Доґлес**", 265 сторін, в тому понад 90 ілюстрацій, є історією української міської громади одної з дільниць Вінніпеґу, Пойнт Доґлес, званої також „Шашкевичівською". Ця праця основана на, переважно, рукописних матеріялах, як: хроніки й протокольні книги товариств та організацій, метрикальні книги парафій, часописи, документи приватних осіб, тощо. На їх основі автор по мистецьки відтворив життя й розвиток громади та її осяги на церковному, освітньому, суспільному та організаційному полях. Автор насвітлив важливість організованої праці та ідейного проводу світських і духовних діячів. Історія української громади попереджена історією шотляндської громади, сягаючи своїм початком 1811-12 р.

В цьому томі поміщено листу військових колоністів льорда Селкірка в якій знайдено українські прізвища, та список українських імен найдених у метрикальних книгах римо-кат. парафії Непорочного Зачаття з 1880-их рр.

Це могли б бути найранші українські поселенці в Канаді. Однак їхня українська національність вимагає ще потвердження.

Другий том „Студій", під заголовком „**Історія суспільно-культурного росту українців Манітоби**", піонерська доба", (544 стор., в тому бл. 70 ілюстрацій), охоплює період 1896-1912 років. Автор інтенсивно використав інформації занотовані в часописах („Свобода", „Канадійський фармер", „Новини", „Український Голос"), ювілейних виданнях церковних і вітських організацій і товариств, спомини піонерів, документи урядових і приватних збірок, тощо.

Праця складається з двох різних частин. Перші п'ять розділів присвячені оснуванню й історії п'ятьох найбільших поселень українців Манітоби: Стюартборн, Давфин, Міжозерна полоса, Шовл Лейк і місто Вінніпеґ. Ці п'ять розділів змальовують живо повні драматизму переживання перших поселенців — їхнє зусилля для освоєння дикої й негостинної природи, і придбання найконечніших засобів до життя, боротьбу проти пошесних недуг, журбу за виховання дітей і, врешті, за збереження найцінніших скарбів рідної культури — мови, релігії, традиції. Вони творять найкращу частину „Студій", це епос українського життя в Канаді.

Шостий розділ присвячений організації релігійного життя українських піонерів. Незрозуміла політика „Священішої Конґреґації для пропаґанди віри" в Римі, яку очолював польський кардинал Лєдуховський, яка довгий час не допускала до Канади українських священиків і не дозволяла на організацію Української Католицької Церкви в Канаді, злочинна діяльність польських єзуїтів і частини римокатолицьких священиків та єпископів, що намагалися підорвати повагу греко-католицької церкви, щоб тим легше перетягати українців на римо-католицизм, не осягнули своєї цілі тільки завдяки глибокій релігійності, вірності рідній церковній традиції і спротивові латинізації українських поселенців. Всеж таки акція римо-католиків нанесла українцям велику шкоду, бо послабило її відпорність на впливи т.зв. Російської Церковної Місії і всяких інших сект, та втягнула українців у релігійні спори, які до того часу були для них чужі. Щоб боронитися перед ворожим наступом-католицизму, українці зорганізували „Головну Раду Руських Церковних Громад в Америці і Канаді". З моральною помічю українцям Канади прийшов край, чого доказом є резолюції соборчиків українських священиків, як напр. Теребовельського деканату в Галичині, що відбувся 2 травня 1902 р. і який домагався... вилучення справ обряду з під „Пропаганди" (віри) утворення русько-католицького патріярхату, установлення русько-католицьких єпископів в Америці"... (стор. 404-406). Кульмінаційним пунктом цього розділу є стаття про приїзд митрополита А. Шептицького до Канади в 1910 р., і признання незалежности української католицької церкви від римо-католицьких єпископів та утворення греко-католицької єпархії в Канаді.

Змістом третього тому „Студій" є „**Історія преси, літератури і друку піонерської доби**", 284 стор., в тому понад 100 ілюстрацій.

Ця студія, як читаємо в Передмові, ..."дає основну розробку культурного дорібку піонерської доби в ділянці друку, преси та літератури на терені цілої Канади"... „студія розглядає три аспекти друкованого слова українського поселенця в Канаді: друковане слово в інформативно-пресовій творчості, літературній та загально-публікаційній. Це вперше появляється того рода студія, обхоплюючи широкий загін друкованого українського слова в Канаді та в його першому історичному етапі. Часово цей період завершується останніми роками війни, а в деяких случаях першими роками двадцятих років".

В розділі „Преса" Автор подав характеристику американського часопису „Свобода" і тридцять п'ятьох часописів і журналів, які появлялися на терені Канади. Цей розділ багато ілюстрований світлинами видавців, редакторів і заголовних листків часописів. Його закінчує стаття про ролю преси в ідентифікації українсько-канадської спільноти, ширенні освіти і свідомости.

Розділ „Література" характеризує творчість перших двох десятків поетів і письменників, які здобули собі загальніше признання, й велике число менш знаних. Винятки з віршів Сави Чернецького (Чалого), М. Говди, В. Кудрика, С. Ковбеля, Т. Федика й інших ілюструють переживання піонерів і завдяки тому є цінним джерелом історії піонерської доби.

Третій розділ студії дає найповнішу дотепер інформацію про організацію перших українських видавництв, друкарень, публікацій і книгарень. В тій ділянці Автор виконав піонерську працю, збіраючи і вратовуючи для української культури десятки рідкісних видань, які були б зникли без слідно.

Закінчуючи цей коротенький огляд „Студій до історії українців Канади" приходиться признати, що це перше найповніше представлення піонерської доби українців Манітоби і Канади взагалі. Праця основана головно на українських джерелах віддзеркалює не тільки винятково трудні обставини піонерського життя і праці та її успіхів, але передусім високі моральні вартості українського поселення, які допомогли йому перебороти дике й негостинне довкілля і збудувати тривкі основи для життя і всебічного правильного розвитку канадійської галузі українського народу. Одночасно з признанням для Автора за його знамениту працю висловлюємо якнайщиріші побажання повних успіхів у його цінних і корисних дослідах.

Іван Тесля

Вог, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. МАКСИМА ШМИР

В п'ятницю, 18-го травня ц.р. на 78 році життя упокоївся в Бозі парафіянин-піонер Максим Шмир. Покійний народився в селі Постолівка, пов. Гусятин в Україні 1-го лютого 1895.

До Канади приїхав дитиною, як мав усього півтора року життя враз із ріднею до місцевости Толстой в Манітобі. Там ходив до школи, а відтак, підрісши, працював при батьках на фармі. На 21-му році життя одружився з Марією з о. Дикун. Зараз по вінчанні переїхали вони в Алберту, де в околиці Оен набули гомстед. Покійний вподобав собі ті околиці, бо були вони майже безлісні, але не предбачив, що там діяли часті вітри й бувала посуха. Тяжко він там напрацювався, як піонер на гомстеді, при будові хати і прочих господарських будинків та при виробллюванні цілини на родючу землю.

Там він прожив із ріднею 20 років. Коли посуха щораз більше загрожувала господарці, покійний залишив ті сторони й переїхав в околицю Боневил і тут купив фарму, на котрій господарив від 1935 до 1955 року. Коли вже діти підросли й почали розходитися, покійний продав господарку в Боневил і набув фарму в околиці Клайд Вестлок, на котрій працював ще повних 10 років. Від так, як сили почали його опускати, господарку передав зятеві Пітерсонові.

Покійний відзначався великою працьовитістю, а при тому й релігійністю, був вірний засаді — „молись і працюй" і в тій засаді виховав численну рідню.

Крім опечаленої дружини Марії, покійний залишив засмучених 9-ро дітей: Анну, зам. Баран у Вестлюк,

бл. п. Максим Шмир

Йосифа і Василя у Боневил, Павла, Михайла і Петра у Кемлупс, Б.К., Івана і Розалію на фармах Клайд-Вестлок і Евгенію, зам. Крос в Едмонтоні. Всі діти подружені й працюють на різних зайняттях.

Із згаданих подруж залишилися, засмучені по втраті дорогого дідуня й прадіда, 32 внуків і 13 правнуків.

В понеділок, 21-го травня місцевий душпастир з Редвотер при співучасти дяка п. Я. Боднара відслужив парастас у похоронному заведенні а відтак на другий день заупокійну св. Літургію з похороном у церкві Успення Матери Божої в Вог і попращав покійника від рідні та від парафіян. Покійника похоронено на церковному цвинтарі.

На запрошення рідні покійного по похороні вгощено приявних поминальним обідом у залі під церквою. Пригноблена великим смутком дружина покійного Марія, враз із ріднею, щиро дякує місцевому душпастиреві за вділення послідних св. Тайн ще хворому мужеві, а за похоронні відправи, як також дякові і церковній прислузі та паням за зготовлення обіду, за молитви, за слова розради і потіхи в їх смутку. На прес-фонд „УВ" передано 15.00 дол. від дружини покійного.

За пожертву щиро дякуємо а бл. Максимові бажаємо щасливог блаженства у вічности.

Т-во „Свята Софія" й філія УКУніверситету в Чікаґо

В часі побуту Блаженнішого Иосифа у Чікаґо закуплено за гроші Блаженнішого будинок і реальність з наміром урухомлення філії Українського Католицького Університету ім. Папи св. Климентія.

Буднок і реальність є власністю корпорації „Свята Софія", якої членами є Блаженніший Иосиф, священики, професори УКУ і миряни з Чікаґо. Т-во „Свята Софія" заінкорпоровано в стейті Ілліной як харитативну, неприбуткову установу.

На загальних зборах Т-ва вибрано складену з п'яти членів управу та контрольну комісію.

В осені б.р. філія УКУ розпічне свою академічну діяльність. На викладачів будуть запрошені місцеві й позамісцеві сили. Між іншими плянується курс церковного співу (дяківства) й обряду, а також виклади з історії України.

Владика Ярослав (Габро) дав своє благословення для відкриття філії Українського Католицького Університету.

Треба сподіватися, що з часом філія може стати частиною Духовної Семінарії для США, а може й для Канади.

З усіх 60,000 лікарів Франції 15,000 підписали декляра цію, що вони є проти зігнань плодів.

Декляраця була відповіддю на петицію 300 лікарів, студентів медицини та навіть деяких священиків, які були за дозволом зігнати плід.

ВИНАЙМАЄМО НОВУ ПАРАФІЯЛЬНУ ГАЛЮ
на родинні і громадські імпрези
Приготовляємо весільні прийняття по приступних цінах.
Парафія св. Володимира в Калдер (Едмонтон)
12726 — 119 стріт. Телефон: 455-4906 або 454-1177

ПОТРІБНО 23 ДОМІВ

Ми не хочемо заяви про продаж дому („лістінг"). Наші клієнти мають для Вас готову готівку за Ваш дім, якогонебудь розміру, в якійнебудь дільниці Едмонтону та в такому стані, в якому він є.
Наш представник приїде до Вас, на Ваш заклик, і протягом кількох годин Ви будете мати готові гроші за Ваш дім. Наші представники говорять плавно по українськи.

В усіх справах продажу та закупу реальностей та в справі ґарантованого пляну позичок, якому не дорівнює ніякий інший, звертайтеся без зобов'язання до Берні Барон на телефон 429-6656, дому телефон 469-5573 або пишіть на адресу:

HERITAGE TRUST
Real Estate Division
10166 - 100 St. Edmonton, Alberta

СТОРІНКА САСКАЧЕВАНУ

SASKATCHEWAN PAGE

Редагує: Анна Марія Баран

1306 - 20th St., W., Saskatoon, Sask.

РІК Телефон: 242-6364 Ч. 4.

СРІБНИЙ ЮВІЛЕЙ

АРХИЄРЕЙСЬКИХ СВЯЧЕНЬ

ВЛАДИКИ АНДРЕЯ

„Як ми пізнали тебе по твоїх осягах, ти належиш до числа тих визначних пастирів, які великодушно віддалися дбайливій і безнастанній турботі про своє стадо; тому самозрозуміло, що ми дуже тішимося та з любов'ю вітаємо тебе з нагоди єпископського ювілею, який вкоротці відзначатимеш, як припускаємо, разом з українськими священиками й вірними, яких стільки років провадиш і якими служиш. Незабаром сповниться двадцять п'ять років, відколи ти, бувши парохом церкви св. Йосафата в місті Торонто, став вивищеним до єпископського сану та гідности. Вкоротці після того ти очолив Саскатунську єпархію на загальну радість багатьох. Цим листом, Преподобний Брате, лучимося з Тобою в подяці Всемогучому Богові за дізнані ласки, як рівнож бажаємо Тобі обильних успіхів у майбутній Твоїй праці.

Ми хотіли б, щоб цей ювілей став для Тебе вповні найкращим і надзвичайним виявом вкладеної праці в опіці над повіреним Тобі стадом та в виконуванні важких єпископських обов'язків і щоб наступні роки були повні успіхів для Тебе й Саскатунської єпархії. Молимось, щоб Бог Тебе беріг і кріпив постійно, щоб зачате в Його ім'я діло вінчалось успіхом та щоб наділив Тебе і повірених Твоїй опіці вірних усякими добрами. Оце наші побажання з нагоди 25-ліття Твого єпископства. Ці побажання підтверджуємо Апостольським благословенням, що його з любов'ю пересилаємо Тобі та всім учасникам цього торжества".

Папа Павло VI

Ватикан, дня 24-го травня, 1973 року

* * *

Цей радісний день відзначення срібного ювілею архиєрейських свячень Владики Андрея, про який так зворушливо пише і на який уділяє своє Архипастирське благословення Папа Павло VI, був у неділю, 17-го червня цього року. Цей пам'ятний день Господь щедро благословив погідним голубим небом та золотим соняшним сяйвом (16 і 18 червня падав у Саскатуні зливний дощ), а вірні і священики Єпархії, якими, як пише Святіший Отець, Владика - ювілят, стільки років піклувався і їм служив, виявили йому любов, вдячність і щедрість свого серця до тої міри, що наш Владика-ювілят мусів прийняти цей день як один з найкращих днів свого життя і знайти в ньому скріплення й оновлення надщерблених сил до дальшої єпископської важкої, але благословенної праці, про що й згадується в письмі від Святішого Отця.

Торжество срібного ювілею почалося величавою Архиєрейською святою Літургією в годині 10,30 ранку.

Для усіх ювілейних торжеств зарезервовано найбільшу і найкращу в Саскатуні залю — ювілейну авдиторію Сторіччя. Ще далеко перед десятою годиною ранку до авдиторії Сторіччя почали напливати вірні зі Саскатуну та майже всіх парафій Саскатунської єпархії. О годині десятій прибл. 1,500 вірних зайняли свої місця і з увагою слухали інформацій відносно Архиєрейської Служби Божої, приймання святого Причастя, а опісля переходу на ювілейний бенкет, що відбувся у тому самому будинку. Інформації подавав п. П. Воробець, почесний голова Крайової і Єпархіяльної Централі. У тому часі діти рідної школи при катедрі св. Юрія, молодь Пласту і СУМ уставилися довгими рядами при вході до дому й очікували приїзду Владики-ювілята та наших і латинських Владик, що мали прибути разом із Апостольським Делегатом. Коротко після десятої години приїхали автомобілі з церковними достойниками. 19 автомобілів із почесною сторожею Лицарів Колюмба справно перевезли достойних гостей з готелю Шератон до авдиторії.

Коли при дверях з'явився наш Владика-ювілят із Апостольським Делегатом, Андрійка Пастершанк і Іван Нагачевський, вийшли їм назустріч із квітами і привітом від дітей та молоді. Розкішні троянди на руках милої дівчинки і щирі слова невеликого учня, достойних гостей щиро врадували.

Престіл для Богослуження вміщено на просторій сцені авдиторії Сторіччя, на задній стіні поза престолом приміщено образ Богоматері із дитятком Ісусом на золотому тлі. Цей чудовий образ, розмальований арт. Т. Бараном, привезено з катедрального храму св. Юрія. При цій стіні стояв катедральний хор, під управою п. С. Чепиги, який співав Службу Божу, а поміж хором та престолом стояли два ряди крісел для Владик, священиків та Вівтарної дружини. Усі духовники, що служили Службу Божу, прийшли до престолу процесійним походом, в якому йшов теж саскачеванський губернатор д-р С. Воробець із своєю дружиною й засів поруч престола. Торжественну Службу Божу поруч із Владикою ювілятом служили Преосв. Ніл (Саврин) з Едмонтону, Преосв. Ісидор (Борецький) з Торонта, Преосв. Василь (Лостен) з Філядельфії і Преосв. Ярослав (Габро) з Чікаго. В богослуженні взяли участь два латинські Владики: Преосв. Раймонд Рой з Ст. Пол, Алберта, ВПреосв. М. Бодо з Ст. Боніфас, Ман. та Апостольський Делегат ВПреосв. Ґюдо Дель Местрі з Оттави, що відчитав заамвонну молитву. Співслужили з Владиками 20 єпархіяльних священиків. Дияконували о. крилошанин В. Івашко і диякон С. Куривчак. В прислузі були численні члени Вівтарної дружини катедрального храму св. Юрія. Кромі згаданих вже Владик, що були при престолі, на Богослужбі були ще ВПреосв. М. Є. О'Ніл з Ріджайни, Преосв. Лаврент Морін з Принс Алберт, Преосв. Дж. Магоні зі Саскатуну, Преосв. Пол О'Бирн з Калгарі та Абат Еронім Вебер з Мінстер.

Апостольський Делегат Архиепископ Ґюдо Дель Местрі з Оттави і Владика-Ювілят Кир Андрей у процесійному поході до залі авдиторії. Позаді зліва о. дякон С. Куривчак і о. крилошанин В. Івашко. Діти рідної школи і молодь творить почесний шпалір.

Перед Службою Божою генеральний вікарій о. митрат І. Олійник привітав усіх учасників торжества та склав подяку Апостольському Делегатові за вшанування торжества своєю приявністю. Він відмітив теж приявність губернатора провінції і його дружини та Владик обох обрядів. „Ми вдячні, — говорив генеральний вікарій, — федеральному, провінційному і місцевому урядам за вислання їх представників, що є виявом їхньої пошани до сьогоднішніх святкувань, які через те набули всеканадського значення. Висловлюємо нашу вдячність і привіт усьому світському і монашому духовенству, релігійним Чинам і Згромадженням, представникам братніх і світських організацій та всім нашим гостям. Шлемо наш сердечний привіт всім членам шановної родини Роборецьких, які сьогодні співрадіють з нами днем, що його нам дарував Господь. Нашому дорогому ювілятові, Преосвященному Владиці Андреєві, складаємо подяку за його довголітню і віддану працю, та шлемо наші щирі молитви до Всевишнього і складаємо сердечні бажання ще довгих і успішних років служби у Христовому винограднику".

Відтак склав довший привіт Владиці-ювілятові Апостольський Делегат ВПреосв. Архиепископ Ґюдо Дель Местрі і згадав, що Папа Павло VI в червні відзначуватиме десятиріччя свого Понтифікату. З черги генеральний вікарій відчитав привіт Папи Павла VI для Владики-ювілята та всіх учасників ювілейного торжества. Після того Владика - ювілят зворушливо заспівав: „Благословенне царство Отця, і Сина, і Святого Духа нині і повсякчас, і на віки віків". — І розпочалася торжественна св. Літургія.

То була перша наша Архиєрейська Служба Божа в цій величавій авдиторії Сторіччя. Велика сцена, що на ній духовенство служило св. Літургію блестіло красою єпископських і священичих святкових богослужебних риз. У просторій залі всі місця були заповнені вірними, що зі щирого серця тихими молитвами та богослужебною піснею у злуці з хором, що того дня прибув у повному складі, числом пів сотні осіб, дякували Богові за нинішний день; а над усіми були розпростерті долоні і ласкавий усміх Пресвятої Богородиці із запрестольного образа. То була надзвичайно зворушлива Богослужба, якої не можна описати словами. Її згадуватимуть не один раз у житті її учасники. Більше, як 500 вірних прийняли того дня святе Причастя. Вірні за порядком підходили до священиків, які їх причащали. Почесну ролю впорядників повинили члени Саскатунського відділу БУК, які того дня вклали багато праці, щоби торжество пройшло справно й упорядковано.

Головну проповідь того торжественного дня, після Євангелії, виголосив Преосв. Владика Ніл. Цю святочну проповідь подаємо в цілості.

ПРОПОВІДЬ ПРЕОСВЯЩ. НІЛА

„Божественна Благодать, що завжди те, що немічне, уздоровлює, а те, що недосконале, доповнює, поставляє цього побожного священика Андрея у єпископство. Помолімся отже за нього, щоб зійшла Благодать Пресвятого Духа". Це є слова посвячення єпископа, які залунали тому чверть століття у часі єпископських свячень Преосвященного Андрея.

Сьогодні відзначуємо 25-річчя єпископських свячень. Думками переносимося зі Саскатуну до Торонта, де в день 27-го травня 1948 року, на символічному дивані, де був зображений орел, пливучі ріки, а також збудовані міста, із рук трьох святителів передано жезл, мантію, саккос та митру нововисвяченому єпископові.

Цілий обряд свячення єпископа є дуже зворушливий, та одначе ніодне свячення не є так зворушуючим, так глибоким у символі, так багатим у старинну традицію, що сягає аж апостольських часів, як єпископські свячення. Цими єпископськими свяченнями Церква бажає дати нам ідеального єпископа. Кілька років тому відбувся контест, а радше анкета між священиками, якого вони бажали б у найблищій будуччині єпископа? У відповідях знаходимо такі їх вискази: „ідеальний єпископ, мусить бути глибокої віри у відношенні до Бога; він мусить бути також вирозумілий для молоді і не бачити в ній лише бунтівниче й не бачити те що у ній вже до корення зіпсуте; він мусить також дещо співжити з вірними й з ними співчувати; ідеальний єпископ мусить також цікавитися задумами й плянами молоді; він мусить уважати на те, що говорять вірні й з ними співпрацювати; він мусить наставляти своє ухо й слухати, що говорять священики, але відтак сам вирішувати справи; загальна інтелігенція кандидата на єпископа має бути такою, щоб була радше нормальною, а не щоб він був генієм, який умів би відповісти на всі питання — що, де, як, чому; єпископ також мусить походити зі священичого єпархіяльного клиру, щоб він перш усього розумів своїх священиків, а також щоб знав і вірних і був для них провідником; єпископ позинен бути 5 - 10 років або парохом або сотрудником або місіонарем; він також повинен мати деякий досвід капеляна, чи то для молоді чи для університетських студентів, чи мати також навіть деякий досвід відносно тих, що перебувають у в'язниці; єпископ, коли взяти його уряд, він має бути також поступовим в Богословії; він має також старатися про те, щоб був скорий і відважний у літургійних змінах; а також щоб був легким у приставанню з різного рода людьми, повинен він теж бути екуменічного наставлення". Так писали священики і ми це лише повторюємо ці їхні думки висказані в анкеті.

Церква й вірні старалися відгадати в будучім єпископові-номінатові, чи він якраз буде мати такі прикмети, які щойно тепер по Ватиканському 2-гому Соборі більше прийшли до значення. І дивна річ, що ще перед 27 травня 1948 року в опінії вірних, в опінії священиків, а навіть було написано в пресі, що будучий єпископ тодішній номінат є такою людиною, що є з природи добродушний, веселий, для молоді дуже приязним і прихильним, а для вірних приступним. В пресі писали також, що він є трудолюбивим, добрим церковним господарем, що він є будівничим величавої церкви в Давфині, що за його старанням розмальовано прегарно в Торонті церкву св. Йосафата, яка відтак стала катедрою; він також, так написано було, є надзвичайним організатором, а також добрим адміністратором церковних надбань, що він є дипломатом, а в англосаксонських кругах оборотним, в екуменічних справах — доброго наставлення. Бачимо, що таке писали ще тоді, коли будучий єпископ ставив свої перші кроки в своєму будучому престольному місті Саскатуні. А ще цікавіше є те, що цей єпископ старався відповісти із самих початків свого єпископського уряду тим будучим вимогам, оформленим у відповідях священиків на запити анкети. І коли ми лише поглянемо на його здобутки то побачимо, що він, так, як кожний єпископ, старається, щоби чим скоріше мати єпископську резиденцію і вона постає в Саскатуні; ми бачимо величавий Інститут ім. Митрополита Андрея Шептицького; ми бачимо вигідний величавий Осередок молоді, завважуємо Дім для старших під проводом сестер Йосифіток, ми також завважуємо Музей, що його оснувала Ліга Українських Католицьких Жінок; завважуємо величаву розбудову Колегії св. Йосифа під проводом Християнських Братів і Академії Пресв. Христового Серця під проводом Сестер Служебниць в Йорктоні, сиротинець святої Анни в Айтуні й інші того роду установи. І вже хоча б лише глянути на згадані, то бачимо, як кожний рік — за роком приносив нові осяги, як одна установа розбудовувалася, а друга зачинала свою розбудову. Завважуємо і те, що, коли розпочато збірку грошей, то там не йшлося про сотки, а сотки тисяч. А коли ходить про установи, то їхня вартість переходить мільйон долярів. Уже хоча б лише з того одного бачимо, як сильно кол. єпископ-номінат відповів бажанням ідеального єпископа. А коли візьмемо до уваги організаційне життя, ту другу серію ділянок, то завважуємо, як прегарно розвивається у його Єпархії Братство Українців Католиків, Ліга Українських Католицьких Жінок, Українське Католицьке Юнацтво, студентська організація Обнова при інституті Митрополита Шептицького та інші виховні й професійні об'єднання й клюби, як живо, а часто величаво проходять їхні з'їзди під проводом Централі, різні ювілеї. А коли ми стараємося порівняти ці осяги з осягами єпархій, то бачимо, що деякі єпархії не могли дійти до таких осягів, яких добився Владика Андрей. А якщо візьмемо третю церковну ділянку, то бачимо, що за його Владицтва збудовано велике число величавих, стилевих церков, крім розбудованих, поширених, чи закуплених і перебудованих, що при них постало понад 15 нових заль та понад 16 священичих резиденцій. Ми бачимо, як сильно старається Владика забезпечити Єпархію душпастирською опікою, висвячує нових священиків, спроваджує деяких з інших єпархій і країн. Коли глянемо на Саскатун і Саскачеван з перспективи 25 років, то бачимо зміни не до пізнання на всіх ділянках.

Змін на землі є багато, ми бачимо, що люди, які жили тому сто років, минулися; ми може й не пам'ятаємо їх; знаємо, що народи, які мандрували по цій землі, пропали коли б історія

(продовження на стор. 8.)

ВІСТІ З САСКАЧЕВАНСЬКОЇ ЄПАРХІЇ

5-го серпня: Арх. Служба Божа в Леніген год. 10 рано

12-го серпня: Арх. Служба Божа в Ровз Валей, год. 10 рано.

13 - 17 серпня: Духовні вправи, реколекції для всіх священиків Саскатунської єпархії. Початок 8 год. вечером.

19-го серпня: Преображення Г.Н.І.Хр. — Архиєрейська Служба Божа, год. 10 рано, Дана, Саск.
год. 3 пополудні благословення пам'ятника на площі церкви Преображення (Спаса) біля Кадворт.

26-го серпня: Архиєрейська Служба Божа і заложення наріжного каменя новозбудованої церкви св. ап. Петра й Павла в Поркюпайн Плейс, Саск.

30-го серпня: Семінар для вчителів католицьких шкіл в Саскатуні.

1-го вересня: Наради Всеканадської управи Централі Українців Католиків та голов її складових організацій.

Учні рідної школи при катедрі св. Юрія Андрійка Пастершанк і Іван Нагачевський квітами і словом вітають Апостольського Делегата і свого Владику-Ювілята Преосвященного Кир Андрея.

Торжественна Архиєрейська Служба Божа. При престолі, від ліва: Кир Василь Лостен, Кир Ніль Саврин, Владика-Ювілят Кир Андрей Роборецький, Кир Ісидор Борецький, Кир Ярослав Габро,

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 632-2011 — Lamont, Phone 895-2157
Smoky Lake, Phone 656-3000
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood
Andrew — Two Hills Innisfree

В. М. СМОЛИК — президент, Я. СМОЛИК — керівник

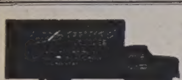

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta. — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

Срібний ювілей . . .

(закінчення з стор. 7.)

їх не згадала, то ми загалом не знали б про них. Ми бачимо також зміни на нашій земській кулі, що мчиться зі скорістю понад тисячу миль на годину в незнані простори вселенної. Бачимо, що все на землі міняється. Одначе є одна річ незмінна, річ яка ніколи не міняється, яка є завжди тривала, а це Бог, а це Христос, а це Його Церква, а це установа єпископів. Як Мойсей запитався Бога, з ким він говорить, то Господь відповів у огненному корчі: „Я є той, що є". Як запитаємося, хто є Христос, то дістанемо відповідь, що Він вчора, сьогодні й навіки той самий. Коли візьмемо під увагу Церкву, то пригадаємо собі, що то Христос її запевнив, що брами пекла її не переможуть. Як візьмемо під розвагу єпископську установу, то знайдемо кінцеві слова святої Євангелії: „Ідіть і навчайте всі народи і се я з вами буду аж покінець віків!"

Кругом нас гудуть автомобілі, над нами гуркотить літак, у простори мчаться з заворотною скорістю різні ракети, кругом нас відбуваються неймовірні зміни, а однак людині деяких речей не вдалося змінити. Деякі речі вона могла змінити, бо то були земні речі. Їй удалося замінити весло на мотор, віск на електрику, віз на автомобіль та на літака, чи на ракети, але людині не вдалося замінити Бога на безбожництво, Христа на антихриста, не вдалося замінити побожности на безбожність. І сьогодні всі ми віримо в Бога, і сьогодні ми всі клонимо свої коліна перед Христом, сьогодні ми всі є прив'язані до Церкви, сьогодні віримо в єпископську установу й віримо у єпископський уряд, через який вам Апостоли передали усі власти.

Дорогий Преосвященний Андрею - ювіляте! Чверть століття єпископських свячень то є радісна подія, то є хвилина вдячности Богові, то є признання за всі ваші діла, які ви зробили. Але це є також і хвилина побажань. Ми всі бажаємо вам, як і в минулому чверть сторіччі великого Божого благословення, а також здійснення тих слів, „щоби цей єпископський уряд і та Божественна Благодать, що завжди те, що слабе уздоровляє, те що є недосконале усовершує, завжди зустрічали Вас і підпомагали Вам. А на порозі другого чверть - сторіччя прийміть від нас усіх: від Ієрархів українського і латинського обрядів, від усіх священиків, від усіх вірних ще й наші найщиріші бажання, які висловлюємо церковними словами, що ними кінчаємо всі наші літургійні торжественні Богослуження: „На многі літа, Владико!"

Службу Божу закінчено відспіванням „Многоліттствія", а відтак хор проспівав пісню-молитву „Боже вислухай благання".

ДЕНТИСТИЧНА КЛІНІКА 7-е АВЕНЮ
11023 - 107 авеню,
Едмонтон — тел. 425-9214
Цертифікований дентистичний механік.

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
AUDIOTONE
John ROBERTS
10246 - 102 St., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

Дрібні оголошення

● **ВІКОМ 23 РОКИ** самітна українка в Польщі бажає пізнати самітнього інтелігентного щирого й порядного хлопця. Адреса:

Eugenia KORDAN
19-520 BANIE MAZURSKIE
pow. GOŁDAP,
woj. BIAŁYSTOK, POLSKA

---o---

КАНАДСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ ЗМАГАННЯ ЗА НАЙКРАЩУ ПИСАНКУ

Зголошення від молодих, середного віку й старших громадян приймається до 31-го липня 1973 р.

Оцінка, нагороди-трофей і грошеві нагороди будуть дані 3 серпня 1973 р.

Докладніші дані можна одержати письмом від:

CANADA'S NATIONAL UKRAINIAN FESTIVAL,
20 Memorial Boulevard,
Dauphin, Manitoba

---o---

● **КІМНАТА НА ВИНАЙМ** для студента Технічної школи. Тел.: 479-5180.

---o---

● Старокрайові ковдри з нашої або доставленої вовни чи пуху робимо на замовлення. Ціни приступні. Говоримо по українськи.

WOOL CARDING
9618 - 111 Ave., Edmonton
Tel.: 479-2289

---o---

● **ПОШУКУЄМО** господаря до Інституту ім митр. Андрея Шептицького в Саскатуні. Вік середній (від 40 — 60 років), може бути одружений. Дружина може бути зайнята при кухні Інституту. Мешкання в Інституті. Місячна платня згідно з умовою.

Зголошення слати негайно на адресу:
Rev. S. KURYWCHAK, Deacon
1236 - College Dr.,
Saskatoon, Sask.
S7N OW4. (Phone 653-1711)

---o---

● **ПОТРІБНО** керівника і начальника кухні до першоклясного ресторану, що спеціялізується в українських стравах і напитках. Мусять говорити українською мовою. Добра платня і робітничі обезпечення. Дані про досвід й інше шліть: P. N. SHEWCHUK, 200 Wentworth Building, Edmonton, Alberta.

Усі аплікантн одержать відповідь. Повна дискреція запевнена.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТОРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta
Office Phone: 422-8553

„Тиха війна" продовжується

Заступник ізраїльського військового аташе у Вашингтоні 43-річний полковник И. Альон повертався по півночі з дружиною з дипломатичного прийняття. Як він висів з автомобіля, невідомі справники застрілили його з револьвера, всіли до автомобіля, що ждав на них поблизу, й утікли.

Поліція веде слідство, але досі не викрила ніякого сліду, що вказував би на те, хто міг бути вбивником Альона. Американська поліція скріпила охорону всіх ізраїльських дипломатів у США, бо підозріває, що Альона вбили арабські терористи.

Спонукою до цього підозріння є обставина, що кілька днів перед вбивством Альона в Парижі вибухла бомба в автомобілі, до якого всідав визначний діяч арабської підпільної організації М. Боудія, яка його вбила на місці. Арабські терористи підозрівають, що бомбу в автомобіль Боудія підклали члени спеціяльної ізраїльської розвідчої групи „Моссад", яка м.ін. теж перевела в квітні ц.р. успішний напад на арабських терористів у столиці Ливану Бейруті. З пімсти за вбивство Боудія тепер арабські терористи мабуть вбили ізраїльського аташе Альона.

Протягом минулого року в „тихій війні", що ведеться між арабськими терористами та ізраїльськими розвідчиками, згинуло 9-ох визначних арабських провідників та чотирьох ізраїльських членів розвідки в різних европейських містах, як Нікозія, Бейрут, Рим, Мадрид та Париж.

„Тиха війна" між арабами та Ізраїлем посилилася від вбивства ізраїльських змагунів в Мюнхені у вересні 1972 року й тепер ведеться більше завзято, як коли.

Досі арабські терористи старалися не виконувати ніяких атентатів на ізраїльських дипломатів у США й тому американська поліція не звертала надто увагу на арабів, що приїздили до США. Після вбивства Альона американська спеціяльна поліція ЕфБіАй перевіряє всіх арабів, що живуть в США та всіх, що прибувають до США в відвідини. До того, міська поліція та спеціяльна охорона дипломатичних представників, складена з 850 вибраних поліцистів, старається дбати про охорону всіх дипломатичних представників, що живуть у Вашингтоні. Одначе вона може то робити лише в обмеженому розмірі.

Замкнули в божевільні

Совєтська поліція арештувала в квітні м.р. 35-річного П. Старчика, який довший час виготовлював й поширював у трамваях та підземній залізниці пачки з протисовєтськими летючками. Про його діяльність не знала нічого навіть його дружина.

В часі ревізії знайдено в мешканні Старчика хрест і Євангеліє й їх поліція забрала.

Поліція вела слідство довгі місяці й шукала між знайомими Старчика свідків, які ствердили би, що Старчик є умово хворий. Одначе всі його знайомі казали, що Старчик зовсім здоровий і йому нічого не бракує, а противно він людина сильна духово й морально.

Не зважаючи на ці свідчення, московський суд засудив у січні ц.р. Старчика на „лікування в божевільні".

---o---

NOTICE FOR CHANGE OF NAME

CANADA
PROVINCE OF ALBERTA

Notice is hereby given that I, Ernest Paul Caruk otherwise known as Ernest Michael Saruk of the City of Edmonton in the Province of Alberta, bartender, intend to make application to the Director of Vital Statistics, under the provisions of The Change of Name Act, R.S.A. 1970, for changes of name as follows:

1. For a change of my name to Ernest Michael Saruk.

2. For a change of my wife's name from Marilyn Grace Caruk to Marilyn Grace Saruk.

Ernest Paul Caruk

Signature of applicant — legal name in full.

Ernest Michael Saruk

If known by a name other than legal name please sign also in that name.

Віднайшлися канадські старшини

Двох канадських старшин сотник І. Паттен і сотник Ф. Томпсон, що належать до міжнародньої контрольної комісії для зберігання умовин перемир'я в В'єтнамі, виїхали 28 червня з перекладчиком та в'єтнамським водієм автомобіля на територію, зайняту в'єтнамськими комуністами В'єтконґ і пропали. Всі розшуки не дали ніякого висліду, а запитане про них командування в'єтконґ, відповіло, що оба старшини поїхали на територію, зайняту в'єтконґськими вояками без дозволу й порозуміння з в'єтконґським командуванням.

За інформаціями, що їх дістало командування канадського військового відділу у В'єтнамі, обох старшин захопила в полон 30-особова патруля в'єтконґських вояків.

Щойно, після 17-ти днів та дуже енергічної інтервенції канадського амбасадора в Сайгоні М. Ґавіча та командування контрольної комісії у В'єтнамі звільнено обох канадських старшин. Звільнені старшини заявили, що в'єтконґські вояки поводилися з ними дуже шорстко та домагалися від них заяви, що вони поїхали на їхню територію, щоб вести шпигунську розвідку.

---o---

СССР допомагає Сирії

Сирія є тепер одною із держав, що користуються найбільшою військовою допомогою СССР. Лише в цьому році СССР вислав Сирії військового устаткування на суму 185 мільйонів долярів. В устаткуванні включені військові літаки, танки та ракети „Стріла", що їх вистрілюється ручно, а які виявилися дуже успішною зброєю в часі війни у В'єтнамі.

Для вишколу сирійських вояків у орудуванні совєтською зброєю перебуває в Сирії 1,400 совєтських військових спеціялістів.

Aaron Denture Clinic Ltd.
Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
#300 10448 - 82 Avenue
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕРИСТИ

Drs. Kozak, Church, Craig and Hunter
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA- 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі —
— Припасовує окуляри

Журяться зимівлею худоби

Як відомо, наслідком минулорічного неврожаю в СССР, багато колгоспів вирізали чимало худоби, щоби забезпечити досить тваринних кормів для решти худоби. Цього року заповідається в СССР знову менший врожай, як звичайно й уряд вже заздалегідь турбується заготівлею паші та кормів для худоби на надходячу зиму.

Центральний комітет комуністичної партії СССР та рада міністрів СССР видали вже доручення всім колгоспам „про заходи про своєчасну заготівлю кормів та підготовку колгоспів та радгоспів до зимівлі худоби в зимі 1973-74-го року". Цей наказ уряду та партії, що його передрукували всі совєтські газети, вимагає від керівників колгоспів та радгоспів, що вони „ударним фронтом" турбувалися про цю ділянку народного господарства, що „від неї залежить в значній мірі добробут народу". В своїх статтях совєтські газети закликають колгоспників „використовувати на кормові цілі гичку цукрових буряків, картоплі, відпадки овочів, а також солому, відпадки харчової промисловости та громадського харчуваняня (тобто відпадки з ресторанів), і.т.д.

Заклик партії нічого не говорить про те, що, наслідком вирізання в СССР минулої зими чимало худоби, якої й так не було подостатком, цього року буде відчуватися й брак м'яса і молока, бо число худоби значно зменшилося, а нової не можна скоро виростити.

---o---

• **Між комуністичним** Китаєм та націоналістичними китайськими кругами в Тайвань (Формоза) нав'язуються поволі приязні зв'язки. Комуністичні китайці запросили китайських націоналістів на меч в гру пінґ-понґ, а на Тайвань побував високий китайський комуністичний достойник.

ВЕГРЕВИЛ І ОКОЛИЦЯ!
щосуботи у Вегревил під адресою:
Legion Hall, Ste. 3, Vegreville
DR. P. A. STARKO
ОКУЛІСТ
Адреса едмонтонського офісу:
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

ROCKETT
AUTO BODY SHOP LTD.
Baked-On Paint — Welding
Customizing
Wm. PENTYLIUK
424-0702 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

CHEKERDA'S DENTURE CLINIC
ROSSLYN SHOPPING CENTRE — EDMONTON
13562 - 97 St., Edmonton
Ph. 475-0011 — Res. 476-9627

TROUBLES?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION Ltd.
10635 - 95 St., Edmonton
Phone 424-4401

• **Англійський уряд** вже визнав проголошену недавно грецькими диктаторами грецьку республіку, хоч у Греції ще не було голосування над тим, чи люде на те годяться. Інші держави заявили, що їх не обходить форма правління в Греції, бо вони визнають державу, а не уряд й тому не будуть формально визнавати Греції як республіки.

• **Совєтські** та американські астронавти з'їхалися в Юстон, Тексас, щоб відбути тритижневий спільний вишкіл для спільного міжплянетного польоту в 1975 році.

• **В Західній Німеччині** побував румунський президент Н. Чаушеску з дружиною та представниками різних міністерств. Він старався збільшити торговельний оборот між обома державами.

Canadian Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
109 Baltzan Building
10156 - 101 Street
EDMONTON, Alberta
Phone: 422-8639
(гарантований дентистичний

BAYDALA DRUGS
● Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)
● Parkdale (Cor. 103 St. & Jasper Ave).
● Royal Alex Place (Cor. 101 St. - 111 Ave.)
● Super B Drug (Cor. 95 St. - 118 Ave.)
— EDMONTON —
"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

СІ-ПІ-ЕР МАЄ ПРАВИЛЬНІ ЛЕТУНСЬКІ ПОСЛУГИ ДО ПІВНІЧНОЇ ЕВРОПИ

АЛЕ МИ МУСИМО ЇХ ЩЕ ПОЛІПШИТИ

Зверніть увагу на наші прогулькові подорожі на 22-45 днів.
Вам не треба резервувати місць місяцями наперід.
Вам не треба давати 25% задатку з вашою резервацією.
Вам не треба платити за подорож 30 днів наперід.
Ви не тратите нічого, якщо ви відмовитеся від подорожі.
Вас не коштує нічого, якщо ви зміните свій плян в останній мінуті.
Ви не тратите нічого, якщо ви відмовитеся від подорожі. буде в літаку.

Ви можете летіти до одної країни, а повертатися з іншої. (Наприклад, якщо ви летите до Амстердаму, то ви можете вертатися наприклад з Копенгаги або Мюнхену).

В часі польоту в подорож та при повороті вами займуться дуже дбайливо. Вам будуть услугувати стюарди та стюардеси, вишколені відповідно до европейської традиції. Вони подадуть вам смачні страви, приготовані за кухарськими приписами різних країн. Попри наші дешеві летунські підорожі на час 22-45 днів, ми маємо знижкові летунські подорожі для молоді та дітей.

І ви можете летіти, тепер, а платити за те пізніше.

Зв'яжіться з вашим подорожним агентом для СІ-ПІ-ЕР.

Ми можемо бути навіть дешевші від других

CPAir

Посилаю ——— на передплату "Українських Вістей"

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton, Alta T5H 2M8

Ім'я і прізвище: ....

Адреса: ....

....

(Подати в англійській мові)

ЗМІНА АДРЕСИ

15 ЦЕНТІВ

Коли змінюєте місце свого перебування, виповніть цю картку, витніть та негайно перешліть на адресу Адміністрації "У.В.":

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і ....

стара адреса: ....

....

Ім'я і ....

....

нова адреса: ....

(Адресу писати по-англійськи)